STAR WARS

JEDI APPRENTICE

Jude Watson

RIVALUL ÎNTUNECAT

JUDE WATSON

STAR WARS

JEDI APPRENTICE

RIVALUL

ÎNTUNECAT

Traducere făcută de *Dumitrescu Cristian*

Jude Watson
Jedi Apprentice – The Dark Rival
1999

Jude Watson

Este o cunoscută scriitoare specializată în epoca de început a seriei Star Wars.

Colaborarea cu Lucas-Books a început cu Star Wars Journal: Captive to Evil – Jurnalul Prinţesei Leia Organa. De atunci, Watson a scris povestiri pentru seria de reviste Star Wars: Jedi Apprentice precum şi „Jurnalele” Reginei Amidala şi Darth Maul.

Trecutul lui Qui-Gon Jinn nu este liniştit.

Cum poate el să stabilească o legătură cu tânărul Obi-Wan Kenobi atâta timp cât este bântuit de trădarea primului său ucenic – Xanatos? Xanatos a fost, de asemenea, un student promiţător – până când a intervenit partea întunecată a Forţei.

Qui-Gon a crezut că a dispărut pentru totdeauna.

Dar acum, Xanatos s-a întors.

Şi vrea răzbunare.

...cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată

Capitolul 1

K-7. Nucleul 8. Nucleul 7. Nucleul 6. Nucleul 5. Se apropie. Pun presiune. E prins.

— Da, Qui-Gon. Pot să o fac. O voi face.

Ştie că este greşit. Trebuie să-l oprească. Dar nu poate lupta cu o astfel de putere. Vede cercul rupt. Cercul care aduce trecutul în viitorul, dar nu se întâlneşte. Trebuie să facă cercul să se întâlnească. Trebuie să...

Qui-Gon Jinn se trezi cu o tresărire. Ca întotdeauna, imediat ce se trezi, ştiu exact unde se afla. Visele nu îl apăsau niciodată, tulburându-i mintea. Chiar şi un coşmar servea doar la ascuţirea simţurilor. Camera era întunecată, dar putea vedea marginile ferestrei în întuneric. Zorii erau aproape. Auzi respiraţia liniştită a lui Obi-Wan Kenobi pe canapeaua de dormit de lângă el.

Fuseseră cazaţi în camera de oaspeţi a reşedinţei oficiale a Guvernatorului Bandomeerului. Venise pe planetă într-o misiune de rutină care se transformase brusc într-una importantă, totul din cauza unui singur rând scris pe o bucată de hârtie. Mesajul adusese cu el coşmarul. Avea acelaşi coşmar de trei nopţi la rând.

Mâna lui Qui-Gon căzu pe sabia sa de lumină, aşezată astfel încât să fie uşor accesibilă în eventualitatea unor intruşi. Într-o clipită, ar fi în picioare, gata de luptă.

Dar cum ar putea lupta cu un vis?

K-7, Nucleul 5. Ce ar putea însemna aceste cuvinte şi

numere? K-7 ar putea fi o planetă cartografiată dar nelocuită sau un sistem stelar. Dar de ce a avut senzaţia că era prins în capcană? Cine spusese: *Pot să o fac.* Şi de ce a simţit furia aceea neputincioasă la auzul cuvintelor, de ce a simţi disperarea aceea neajutorată când le-a auzit?

Singurul gând care îi era familiar era imaginea cercului rupt. Îl umplea de groază. Crezuse că era în trecut. Totul. Apoi, la sosirea pe Bandomeer, i s-a înmânat un bilet. Îi ura bun venit pe planetă şi fusese semnat de Xanatos.

Jedii sunt învăţaţi să preţuiască visele, dar nu să aibă încredere în ele. Visele pot atât să confuzioneze cât şi să lumineze. Un Jedi ar trebui să testeze un vis la fel de temeinic cum testează un teren instabil. Numai atunci când este sigur de piciorul său, ar trebui să meargă mai departe. Visele pot fi doar o energie aleatorie, nimic mai mult. Unii Jedi văd anumite lucruri în vise, iar alţii nu.

Qui-Gon avea rareori darul acesta şi prefera să nu se bazeze pe vise. Reuşea să alunge visele în timpul zilei. Dar noaptea, era mai greu. Dacă ar fi putut să-şi interzică coşmarurile şi amintiri... Atunci nu ar mai putea să-l bântuie aşa.

Fusese peste tot în galaxie, de la Nucleul Galactic până la Teritoriile Inelului Exterior. Văzuse multe lucruri care îl dureau şi multe lucruri pe care şi-ar fi dorit să le poată uita. Acum, durerea lui cea mai rea, regretul său cel mai mare, îl ajunsese din urmă, în sfârşit.

Capitolul 2

Qui-Gon fusese cel care l-a descoperit pe Xanatos, cel care îi analizase numărul de midiclorienii şi îl adusese pe copil la Templul Jedi.

Îşi aminti cum arătase chipul lui Crion, atunci când singurul său fiu fusese luat de pe planeta sa natală, Telos. Crion era cel mai bogat om pe Telos, dar ştia, în ciuda tuturor bogăţiilor sale, că nu îi putea oferi lui Xanatos ceea ce putea Qui-Gon. Nu-şi putea refuza fiul. Qui-Gon văzuse pe faţa bărbatului durerea din inima sa şi ezitase. Îl întrebase încă odată pe Crion dacă era sigur de decizia sa. Crion aprobase încet din cap. Decizia era definitivă. Qui-Gon îl luase pe Xanatos pentru a fi antrenat ca Jedi. Dacă şi-ar fi ascultat mai atent propria ezitare... Decizia de a lua copilul ar fi fost una diferită. Toate vieţile lor ar fi atât de diferite...

Qui-Gon îşi răsuci picioarele peste marginea canapelei de dormit. Merse spre fereastră şi împinse deoparte draperia grea. Abia putea distinge turnurile minelor în lumina gri. Marea cea Mare de pe Bandomeer era un gol negru în depărtare. Bandomeer consta dintr-un teren imens şi o mare enormă, care împărţea planeta în două. Totul era deţinut de companiile miniere. Nu exista decât un singur oraş – Bandor, unde se aflau clădirile guvernamentale. Dar, chiar şi oraşul era punctat cu operaţiunile miniere. Aerul avea o nuanţă de un gri mat, fiind plin de grăunţe negre, fine, în derivă. Era o lume pustie. Majoritatea minelor lui Bandomeer erau controlate din afara planetei. Niciuna dintre bogăţiile enorme nu ajungea înapoi la nativii Meeriani. Chiar şi reşedinţa oficială a Guvernatorul era ponosită şi prost mobilată. Degetele lui Qui-Gon pipăiră marginea draperiei. Ţesătura începea să se destrame.

Obi-Wan se agită în somn. Qui-Gon se întoarse să-l privească pe băiat, dar Obi-Wan dormea. Îl lăsă în pace. Ziua de azi marca începutul misiunilor lor separate pe Bandomeer. Deşi misiunea lui Obi-Wan nu era periculoasă, avea să-l testeze pe băiat. Toate misiunile testau abilităţile Jedi, chiar şi cele care păreau uşoare. Qui-Gon aflase asta cu mult timp în urmă. El şi

băiatul tocmai trecuseră împreună printr-o călătorie periculoasă şi neaşteptată. Luptaseră cot la cot şi priviseră moartea în faţă. Cu toate astea, nu se putea simţi apropiat de Obi-Wan. Încă mai era o parte din el care spera că Yoda îl va chema pe băiat înapoi la Templu pentru realocare.

Qui-Gon se forţă să fie sincer. Motivul pentru care nu putea simţi ceva pentru Obi-Wan era că nu îşi putea permite. Cu siguranţă, băiatul îl impresionase în călătoria până aici. Fusese o călătorie dură, plină de tensiuni. Obi-Wan învăţase să-şi ţină limba şi temperamentul sub control, în situaţii în care Qui-Gon fusese sigur că îşi va pierde cumpătul. Dar mai ştia şi că Obi-Wan încă era prea ghidat orbeşte de ambiţie şi furie. Acestea fuseseră cele două calităţi care duseseră la declinul lui Xanatos. Qui-Gon nu se putea implica din nou într-o astfel de situaţie. Ştia cât de perfid putea fi să te bazezi pe un ucenic. Aşa că păstra distanţa faţă de tânărul Kenobi.

Curând, Obi-Wan va fi trimis să observe lucrările Corpului Agricol de pe planetă. Datorită mineritului, Bandomeer fusese văduvită de multe resurse naturale. Minele mari ocupau mulţi kilometri pătraţi; când terenul era golit, mina era închisă şi zona era lăsată stearpă. Nu mai era utilă pentru agricultură. Mâncarea era adusă din alte lumi. Era o situaţie precară pe care guvernul local încerca să o schimbe. Avea planuri de refacere şi recuperare a terenului şi a vastului ocean. Corpul Agricol îi ajuta în demersul de replantare a suprafeţelor mari şi de închidere a acestora pentru a forma ceea ce guvernul numea *Zonele de îmbogăţire*. Obi-Wan va fi trimis la cea mai mare zonă pentru a ajuta. Misiunea lui Qui-Gon era mai puţin clară. Fusese trimis de Consiliul Jedi să acţioneze ca Gardian al Păcii la cererea guvernului local.

Qui-Gon încă nu cunoştea toate detaliile.

Majoritatea fiinţelor de pe Bandomeer fuseseră aduse de pe alte lumi pentru a lucra în mine. Lucrau, economisind cât puteau pentru pleca de pe planetă cât mai curând posibil. De cauza aceea avea guvernul de pe Bandomeer astfel de probleme cu instituirea schimbării. Toată lumea, chiar şi nativii, voia să părăsească planeta imediat ce putea. Nimănui nu-i păsa cu adevărat ce se întâmpla cu Bandomeer.

Dar, recent, începuse schimbarea. Meerianii deveniseră parteneri cu imigranţii Arconani. Cele două grupuri formaseră o

mină cooperativă. Toate profiturile erau împărţite în mod egal. Unii mineri plecaseră deja de la minele principale, deţinute de puternica Corporaţie Offworld. Qui-Gon avea un sentiment că motivul pentru care fusese chemat de guvernul Bandomeer era tocmai acesta. Offworld nu reacţiona niciodată bine atunci când intra cineva pe teritoriul său.

Peisajul de afară era mai luminat acum. Razele de un portocaliu intens ale soarelui luminau turnurile miniere înalte ca nişte limbi de foc. Încă luptându-se cu coşmarul său, Qui-Gon privi cum prinde viaţă capitala Bandor. Luminile se aprindeau pe străzile înguste. Muncitorii se îndreptau spre mine. Muncitorii din schimbul de noapte mergeau obosiţi spre case.

Gândurile lui Qui-Gon se întoarseră la mesajul surpriză al lui Xanatos: *Pot doar să spun că aşteptam cu nerăbdare această zi*. Mesajul conţinea un mic desen al unui cerc rupt, alături de numele lui Xanatos – era un gol acolo unde capetele ar fi trebuit să se întâlnească. Era un memento pentru Qui-Gon. O batjocură. Xanatos avea o astfel de cicatrice pe obrazul său. Qui-Gon medită din nou la mesaj, lăsând să-i vină toate implicaţiile posibile. Ar putea să intre într-o capcană. Sau Xanatos ar putea juca un joc cu el. Se putea ca el să fie, chiar acum, într-o altă galaxie, zâmbind la ideea că fostul său Maestru se cutremura de teamă la vederea numelui său.

Asta ar fi ceea ce ar face Xanatos: să-l deruteze pe Qui-Gon, să-l încetinească, fă-l facă să interpreteze greşit o situaţie, totul doar pentru că Qui-Gon va presupune că Xanatos era implicat. Xanatos era deştept şi folosea adesea acea isteţime pentru a crea jocuri crude.

Brusc, Qui-Gon îşi dori ca mesajul să fi fost un joc. O glumă copilărească.

Nu voise niciodată să se întâlnească din nou cu Xanatos, faţă în faţă.

Capitolul 3

Obi-Wan Kenobi se trezi, dar nu se ridică. Ţinându-şi pleoapele aproape închise, aruncă o privire spre Qui-Gon. Maestrul Jedi stătea în picioare la fereastră. Era cu spatele către Obi-Wan, dar băiatul îşi dădu seama, după tensiunea din poziţia sa musculară, că Qui-Gon medita din nou. Obi-Wan dorea să-l întrebe la ce se gândea. În mintea lui răsăriseră multe întrebări de când aterizaseră pe Bandomeer. Ce anume schimbase starea de spirit a lui Qui-Gon de la seninătate la agitaţie? Îl va include Qui-Gon în misiunea sa de Jedi Gardian al Păcii? Se va dovedi Obi-Wan a fi un candidat demn pentru a fi ucenicul lui Qui-Gon?

De când părăsise Templul, cu doar câteva zile înainte, asupra lui Obi-Wan se trăsese cu blasterele şi aproape fusese sugrumat de un Hutt. Se luptase cu piraţii Togoriani, luptase împotriva uriaşilor draigoni zburători şi pilotase o uriaşă navă de transport prin tirul greu de tunuri laser. Dar se pare că nu făcuse suficient pentru a-l impresiona pe Qui-Gon. Dacă ar fi putut să-şi menţină seninătatea aşa cum fusese învăţat în Templu. Ştia că, în calitate de elev Jedi, ar trebui să accepte cu calm ceea ce i-ar oferi viaţa. Dar poziţia lui era atât de înnebunitoare! Îşi finalizase pregătirea în Templu, dar niciun Cavaler Jedi nu îl alesese ca ucenic. La cea de-a treisprezecea aniversare, ar fi fost prea târziu. Şi aceasta avea să vină peste doar trei săptămâni!

Se părea că destinul său era să fie fermier, nu războinic sau pacificator. Obi-Wan a crezut că începuse să accepte acest lucru, dar era greu. Nu se putea abţine să nu simtă că destinul său ar fi trebuit să urmeze o cale diferită.

Evident, Qui-Gon nu credea asta. Deşi Obi-Wan salvase viaţa Cavalerului Jedi, Qui-Gon acţionase de parcă Obi-Wan ar fi făcut doar un gest prietenos, ca şi cum l-ar fi ajutat să repare o încuietoare stricată. Loialitatea şi devotamentul lui Obi-Wan fuseseră primite de Qui-Gon doar cu o acceptare politicoasă, nimic mai mult.

Qui-Gon se întoarse uşor, iar Obi-Wan îi studie profilul. Îngrijorarea şi preocuparea Cavalerului Jedi umpleau camera,

laolaltă cu lumina în creştere.

Totul începuse după ce Qui-Gon primise biletul. Qui-Gon dorise să-l facă să creadă că era doar un salut al unei vechi cunoştinţe. Dar Obi-Wan nu îl crezuse.

Privind încă pe fereastră, Qui-Gon vorbi brusc.

— Ar trebui să te îmbraci. Este aproape timpul pentru întâlnire.

Obi-Wan oftă când aruncă de pe el pătura uşoară. Nu mişcase niciun muşchi, dar Qui-Gon ştiuse că era treaz. Cavalerul Jedi era întotdeauna cu cel puţin doi paşi înaintea lui. De ce nu îi spunea Qui-Gon ceea ce nu era în regulă? Era mesajul, sau se săturase de Obi-Wan? Tânărul voia să-i pună întrebarea. Dar una dintre cele mai serioase reguli Jedi era *să nu interoghezi un Maestru*. Adevărul putea avea o mare putere. Prin urmare, decizia de a-l împărtăşi trebuia să fie bine cântărită. Numai Maestrul putea decide asupra revelaţiei sau ascunderi lui, după cum se potrivea binelui mai mare. Pentru moment, Obi-Wan se bucura de regula care îl oprea. Se temea de răspunsul la întrebarea pe care voia să o pună.

Îl urmă pe Qui-Gon în camera de primire a Guvernatorului. Era surprins şi încurajat de faptul că Qui-Gon îl invitase la întâlnire. Poate că asta însemna că Jediul încă se gândea dacă să-l ia ca ucenic, până la urmă. Obi-Wan se aşteptase să găsească o cameră fastuoasă, dar nu văzu decât un cerc de perne pe o podea de piatră goală. Bandomeer nu-şi putea permite să-şi impresioneze oaspeţii.

SonTag, Guvernatorul lui Bandomeer, intră în cameră. Părul ei argintiu era tăiat în smocuri, în stil Meerian. Privirea ei întunecată se opri calmă asupra Jedilor. Ca toţi Meerianii, era mică. Obi-Wan era mult mai înalt decât ea. Statura mică a Meerianilor îi făcea să fie grozavi ca mineri. Femela întinse ambele mâini înainte, cu palmele ridicate, în stilul Meerian. Qui-Gon şi Obi-Wan îi repetară gestul.

— Salutări şi bun venit, spuse ea încet.

Indică o femeie mai tânără din stânga ei. Părul tăiat al femeii mai tinere era de asemenea, de culoare argintie palidă, iar ochii ei argintii aruncau foc prin cameră. Deşi stătea liniştită, energia ei părea să trimită vibraţii prin aer.

— Aceasta este VeerTa. Ea este lidera *Home Planet Mine*[1].

---

[1] Home Planet Mine – Mina Planetei Mamă.

Cei doi Jedi o salutară pe VeerTa în acelaşi mod. Fuseseră informaţi în privinţa ei. Era o patrioată feroce, care fusese instrumentală în formarea Partidului Planetei Mamă. Scopul Partidului era să replanteze câmpiile cândva fertile de pe Bandomeer, precum şi să controleze resursele planetei. Primul pas pentru aceasta, era să pună capăt dependenţei de corporaţiile din afara planetei pentru sprijin financiar. În acest scop, VeerTa intrase în parteneriat cu Arconanii din mina cooperativă.

SonTag indică pernele pe care ar trebui să stea Jedii şi îşi ocupă locul. Încet, pernele lui SonTag şi VeerTa se ridicară în aer, astfel încât cele două să ajungă la nivelul ochilor lui Qui-Gon şi Obi-Wan.

— I-am cerut lui VeerTa să ni se alăture astăzi pentru că suntem amândouă confuze în privinţa prezenţei voastră, începu SonTag. Deşi vă salutăm, trebuie să recunoaştem că suntem surprinse. Înţelegem că Agri-Corpul a solicitat ajutor. Dar noi nu am făcut-o.

Qui-Gon se arătă uimit.

— Dar Templul a primit o cerere oficială pentru un Gardian al Păcii din partea guvernului de pe Bandomeer. Am documentaţia.

— Sunt sigur că da, spuse SonTag cu fermitate. Dar nu noi am trimis-o.

— Asta este foarte ciudat, murmură Qui-Gon.

— Cu toate astea, ne bucurăm că sunteţi aici, spuse VeerTa cu răceală. Avem îndoielile noastre că Offworld Corporation ne va permite să operăm liber. Să spunem doar că au o lungă istorie în a face să le dispară concurenţa.

— Am văzut pe pielea noastră cum operează, răspunse Qui-Gon. Trebuie să fiu de acord cu dumneavoastră.

Vocea lui Qui-Gon era neutră, dar Obi-Wan ştia cât de profund dezaproba Jediul practicile Offworld. În călătoria către Bandomeer, Obi-Wan fusese şocat de cât de deschis folosea Offworld intimidarea, ameninţările şi violenţa absolută pentru a păstra controlul asupra angajaţilor. Huttul Jemba lipsise un grup de Arconani de substanţa preţioasă care îi menţinea în viaţă. Le oferise apoi o alegere brutală: să lucreze pentru Offworld sau să moară. Le râsese chiar în faţă atunci când deveniseră prea slabi pentru a mai mişca.

— Atunci înţelegi de ce am vrea să avem un reprezentant Jedi la prima noastră întâlnire cu Offworld, spuse VeerTa. Prezenţa voastră va da asigurări că toată lumea joacă corect.

Qui-Gon se înclină.

— Voi fi bucuros să contribui cu tot ce pot.

Entuziasmul crescu în Obi-Wan. Evident, întâlnirea viitoare va fi importantă. Era în joc viitorul unei planete. În plus, deoarece grupul *Planeta Mamă* era în strânsă legătură cu Arconanii, va avea probabil ocazia să-i vadă din nou pe Si Treemba şi pe Clat'Ha. Devenise prieten cu amândoi în călătoria către Bandomeer. Cu siguranţă, Qui-Gon l-ar vrea prezent la întâlnire.

— Tovarăşul meu va călători la Zona de Îmbogăţire Răsăriteană, zise Qui-Gon, indicându-l pe Obi-Wan. Puteţi să aranjaţi un mijloc de transport pentru el?

Obi-Wan abia auzi acordul lui SonTag. Amestecuri de furie începură să apară pe sub frustrarea lui. În timp ce Qui-Gon se implica în salvarea unei planete, el va urmări creşterea plantelor! La urma urmei, era un fermier. Păstrase speranţa că, după aventurile lor pe drumul spre Bandomeer, Qui-Gon va anula misiunea iniţială a lui Obi-Wan. Evident, Qui-Gon încă nu credea că poate deveni Cavaler. Îl va trimite la o fermă în loc să-l ia ca Padawan!

Obi-Wan se luptă cu furia lui. Maestrul Yoda îi spusese de mai multe ori că furia nu se referea la o altă persoană, ci la sine. *Închide gura şi deschide urechile, tu trebuie*, spusese Yoda. *Apoi ascultă ce inima ta adevărată caută, tu vei face*.

Ei bine, chiar acum, inima lui adevărată căuta să-şi strige frustrarea.

Qui-Gon întinse mâinile, cu palmele ridicate, apoi le întoarse, cu palmele în jos. Era gestul de adio al Meerianilor. SonTag şi VeerTa îi repetară gestul. Nimănui nu părea să-i pese ce făcea Obi-Wan, aşa că, intenţionat, nu le acceptă despărţirea.

Lipsa de curtoazie a lui Obi-Wan era o infracţiune gravă pentru un elev Jedi. Dar Qui-Gon nu spuse niciun cuvânt în timp ce mergeau prin reşedinţă şi ieşeau pe uşa principală. Aerul răcori obrajii înroşiţi ai lui Obi-Wan în timp ce el şi Qui-Gon se opreau pe trepte. Se aştepta ca Jediul mai în vârstă să-l certe. Apoi îi putea spune lui Qui-Gon că dorea să rămână în Bandor. Şi-ar putea expune raţionamentul; putea argumenta că Qui-Gon

va avea nevoie de ajutorul lui.

— Cei ce par să nu te observe, de obicei o fac, spuse Qui-Gon, privind în depărtare. Ei aleg să nu o arate. Sau au preocupări mai mari în minte. Ăsta nu este un motiv pentru a fi nepoliticos.

— Dar eu..

— Văd că nepoliteţea ta a izvorât din furie, continuă Qui-Gon. Vocea îi era blândă şi joasă, aşa cum era de obicei. Voi ignora asta.

Cuvintele furioase apărură în mintea lui Obi-Wan. *Dacă alegi să o ignori, de ce ai pomenit-o?*

Qui-Gon se uită direct la Obi-Wan pentru prima dată.

— Nu vei interveni şi nu vei lua nicio măsură, în niciun caz, în nicio situaţie referitoare la misiunea mea, fără să mă contactezi.

Obi-Wan aprobă din cap.

Privirea lui Qui-Gon mătură turnurile miniere din Bandor.

— Lucrurile sunt rareori ceea ce par, murmură el.

— De aceea vreau să..., începu Obi-Wan.

— Vino, îl întrerupse Qui-Gon sever. Hai să-ţi luăm lucrurile. Trebuie să prinzi acel transport.

Se îndepărtă cu paşi vioi. Obi-Wan îl urmă mai încet. Tocmai îşi văzuse şansa de a fi Cavaler Jedi dizolvându-se în aerul rece şi gri.

Capitolul 4

Xanatos nu fusese un elev uşor de instruit. Deşi fusese foarte tânăr atunci când părăsise Telos, îşi amintise că venea dintr-o familie puternică, de pe o planetă puternică. Folosise informaţia pentru a încerca să-i impresioneze pe ceilalţi elevi, dintre care majoritatea proveneau din medii mult mai puţin privilegiate. Qui-Gon avusese răbdare cu această greşeală, o considerase o eroare copilărească care avea să dispară odată cu timpul şi învăţătura. Când ajungeau în Templu, la început, majorităţii studenţilor încă le lipseau familiile şi planetele case. Mulţi dintre ei spuneau poveşti despre trecutul lor sau reluau poveştile pe care şi le aminteau. Xanatos nu era chiar atât de diferit, îşi spusese Qui-Gon. Şi îşi compensa snobismul cu o dorinţă autentică de a învăţa şi o aptitudine excelentă pentru abilităţile Jedi. Când sosise timpul, Qui-Gon îl alesese pe Xanatos ca Padawan.

După ce îl văzuse pe Obi-Wan cel plin de furie în transportorul său, Qui-Gon plecă la plimbare. Mintea îi zăbovi pe întâlnirea de dimineaţă. Cine inventase cererea de intervenţie Jedi în afacerile de pe Bandomeer? Dacă fusese Xanatos, care îi fusese motivul? Îl ademenise pe Qui-Gon într-o capcană?

Qui-Gon medită la întrebări, dar nu ajunse la niciun răspuns. Dacă era vreo capcană în calea lui, nu o putea vedea. Cu greu i-ar fi putut mărturisi lui SonTag că nu putea ajuta din cauza unei persoane misterioase din trecutul său, care ar putea încă să aibă resentimente. Singurul lucru pe care îl putea face era să continue. Misiunea pe Bandomeer era reală. SonTag şi VeerTa aveau nevoie de ajutor.

SonTag îi trimisese lui Qui-Gon vorbă că întâlnirea cu Offworld va avea loc la *Mina Planetei Mamă*. La ora programată, Qui-Gon plecă din camera sa. O găsi pe SonTag îndreptându-se spre el pe hol.

— Mă bucur că te-am ajuns din urmă, îi spuse ea. Am schimbat locul întâlnirii. Cred că este mai bine pentru ambele părţi dacă ne întâlnim într-un loc neutru. Poate că dacă va exista un ton oficial în aceste proceduri, toată lumea va fi mai

politicoasă. SonTag se strâmbă. Cel puţin asta sper.

— Şi eu sper la fel, fu de acord Qui-Gon.

Îşi scurtă lungimea pasului pentru a se potrivi cu cel al lui SonTag. În camera de primire, îi aştepta VeerTa. Purta echipamentul unisex gri-albastru al unui miner, împreună cu o înfăţişare nerăbdătoare.

— Această întâlnire este o pierdere de timp, îi spuse ea brusc lui Qui-Gon. Offworld ne va face promisiuni frumoase şi apoi le va încălca.

— Sunt aici pentru a mă asigura că nu o vor face, răspunse Qui-Gon.

Îi plăcea focul lui VeerTa. Spera că întâlnirea va merge bine, de dragul ei, dar şi pentru Bandomeer.

Uşa se deschise şi intră Clat'Ha, managerul uman al operaţiunii miniere Arconan Harvest. Qui-Gon o salută cu o plecăciune. Ea i-o întoarse, ochii ei verzi şi vii aruncându-i o privire călduroasă. Fuseseră aliaţi pe nava către Bandomeer; el spera că vor rămâne la fel şi aici. Au aşteptat câteva minute, dar reprezentantul Offworld nu apăru. Deoarece Huttul Jemba fusese ucis în timpul călătoriei către Bandomeer, nimeni nu ştia cine va fi noul reprezentant. Structura puterii Offworld era înnorată de mister. Nici măcar nu se ştia cine era liderul său.

În cele din urmă, SonTag făcu semn, enervată, către perne.

— Am putea la fel de bine să începem întâlnirea, spuse ea. Dacă încearcă să ne intimideze, nu am de gând să le fac jocul.

Toată lumea îşi ocupă locul. Pernele făcură ajustări de înălţime, astfel încât să fie cu toţii la acelaşi nivel al ochilor. Clat'Ha şi VeerTa începură să o informeze pe SonTag despre progresele realizate în mine. Qui-Gon le auzea cuvinte, dar era distras de ceva mai important. Exista acolo o tulburare în Forţă. Se concentră pe acea tulburare, nefiind sigur ce însemna. Undele întunecate erau un avertisment, dar pentru ce?

Uşa se deschise brusc. Un tânăr stătea în cadrul ei. Mantia sa închisă şi strălucitoare era de un albastru atât de profund, încât era aproape negru. O cicatrice ca un cerc rupt îi marca obrazul. Privirea lui Qui-Gon se fixă în cea a intrusului. Momentul rămase suspendat în aer. Apoi, spre surprinderea lui Qui-Gon, Xanatos rânji încântat.

— Vechiul meu prieten! Deci eşti aici. Nu am îndrăznit să

sper.

Xanatos păşi înainte, chipeş şi poruncitor. Părul lui negru îi curgea spre umeri şi ochii lui albaştri închis se potriveau cu culoarea pelerinei.

Făcu semnul Meerian de salut către SonTag, apoi se înclină.

— Doamnă Guvernator, trebuie să-mi cer scuze pentru întârziere. Nava mea a fost prinsă într-o furtună ionică. Nimic nu era mai important pentru mine decât să ajung la timp. Sunt Xanatos, reprezentantul Offworld.

SonTag îl salută, cu palmele în sus.

— Văd că îl ştii deja pe Qui-Gon.

— Da, am avut norocul acesta. Dar nu l-am văzut de mulţi ani.

Xanatos se întoarse spre Qui-Gon. Se înclină. Qui-Gon remarcă faptul că nu era nicio batjocură în gestul lui. Doar respect. Cu toate astea, nu avea încredere în el.

— Am primit mesajul tău la sosire, spuse el neutru.

— Da, auzisem că ai fost trimis de pe Coruscant, răspunse Xanatos. Cum tocmai fusesem numit reprezentant al lui Offworld, ştiam că ne vom întâlni. Nimic nu mi-a dat mai multă satisfacţie.

Qui-Gon îl studie pe tânăr. Sinceritatea răsuna în fiecare cuvânt. Ce se întampla aici?

— Văd că nu ai încredere în mine, spuse Xanatos. Ochii lui albaştri ca miezul nopţii aruncară o privire îndrăzneaţă spre Qui-Gon. Simţul tău precaut nu s-a schimbat. Dar sunt sigur că şi alţi ucenici Jedi au părăsit calea fără neîncrederea ta?

— Fiecare ucenic este liber să plece în orice moment. Ştii asta..., spuse Qui-Gon calm. Dacă pleacă onorabil, nu există neîncredere.

— Şi aşa am plecat şi eu. Era cel mai bine pentru mine şi pentru Jedi, spuse Xanatos liniştit. Nu eram menit să duc o astfel de viaţă. Cu toate astea, nu este o sursă de regret. Nu am fost menit să duc o viaţă de Jedi. Brusc, le zâmbi lui SonTag, Clat'Ha şi VeerTa. Preţuiesc antrenamentul meu Jedi, dar asta nu m-a pregătit pentru şocul reîntâlnirii. Trebuie să mărturisesc că am fost rătăcit timp de câţiva ani. Acela a fost felul în care m-a văzut Qui-Gon ultima dată.

Rătăcit? se întrebă Qui-Gon. Aşa a gândit Xanatos despre

el în tot acest timp?

— Dar m-am schimbat. Offworld mi-a dat acea şansă.

Xanatos se aplecă înainte, cu privirea asupra lui VeerTa.

— Din cauza asta te admir, VeerTa. Offworld m-a trimis să vă spun că nu va interfera cu proiectul dumneavoastră. Un Bandomeer mai bogat, mai sigur, este mai bun pentru noi toţi. Xanatos îşi atinse pieptul. Vă admir stilul de conducere, pentru că şi eu îmi iubesc planeta natală. Telos este mereu în inima mea.

Se întoarse către SonTag.

— Poate că dacă Offworld va dona zece la sută din profiturile sale pentru efortul de recuperare a Bandomeerului, asta v-ar convinge de sinceritatea noastră?

SonTag părea tulburată. Qui-Gon ştia că şi zece la sută din profiturile Offworld erau o sumă enormă. Offworld nu dăduse niciodată ceva din profituri pentru o cauză caritabilă. Oferta trebuia să fie un truc. Qui-Gon nu avea încredere în ea. Dar putea să vadă că Xanatos le impresionase pe SonTag şi VeerTa. Numai Clat'Ha încă părea precaută. Dar ea avea cele mai multe motive să se îndoiască de Offworld. Avusese recent de-a face cu ei. Xanatos păru să observe neîncrederea lui Clat'Ha. Îşi întoarse privirea albastră pătrunzătoare asupra ei.

— Când mi-am asumat poziţia în Offworld, am făcut înţelegerea că anumite politici vor fi schimbate. Nu cred în jefuirea planetelor şi părăsirea lor, când am obţinut tot ce doream. Acţiunile noastre pe Bandomeer vor fi prima demonstraţie a noii noastre politici.

SonTag aprobă din cap.

— Este un curs înţelept de acţiune. Şi Bandomeerul va fi recunoscător pentru ajutorul vostru...

Deodată, o explozie uriaşă zgudui camera. VeerTa căzu pe podea. Înainte ca ceilalţi să poată reacţiona, Qui-Gon era în picioare, cu sabia de lumină în mână.

Qui-Gon simţi că explozia avusese loc în afara palatului. Se grăbi spre fereastră. VeerTa se luptă să se ridice în picioare şi îl urmă. La început, un nor negru şi mare învălui complet vederea spre oraşul de dedesubt. Apoi se porni vântul, clarificând imaginea. Un nor de fum se ridica dintr-o curte de mină. Qui-Gon putea vedea ruinele unei clădiri mari. Unul dintre turnurile minei era la pământ, iar un altul era aplecat periculos.

În timp ce-l priveau, se înclină încet şi căzu, demolând o clădire ponosită, probabil locuinţă pentru muncitori. Qui-Gon văzu siluetele care se poticneau, fugind de dezastru. Alţii fuseseră prinşi înăuntru, ştia asta.

Începură să urle sirenele, pe un ton înalt şi tânguitor. Lângă el, VeerTa se legăna, apoi se apucă de pervaz pentru a se menţine în poziţie verticală.

— Este *Mina Planetei Mamă*, şopti ea.

Capitolul 5

— Nu eu am început.

Asta spunea Xanatos ori de câte ori izbucnea o luptă între el şi un alt ucenic. Ochii lui albaştri ardeau de sinceritate şi tristeţe. Ca un tată, Qui-Gon încerca întotdeauna să-l creadă.

Mâinile lui VeerTa se strânseră pumn. Scoase un mârâit înecat şi se aruncă spre Xanatos. Fără să pară că se mişcă, Qui-Gon ajunse brusc între cei doi, oprind-o pe VeerTa. Nu era bine să-l ataci pe Xanatos. Qui-Gon ştia foarte bine ce luptător feroce şi volatil era. VeerTa se luptă în strânsoarea de fier a lui Qui-Gon.

— Tu ai făcut-o! scuipă ea spre Xanatos. Vei plăti pentru asta!

Clat'Ha se mută să stea lângă VeerTa. În exterior era mai liniştită, dar ochii ei trădau aceeaşi furie.

— Bineînţeles că au făcut-o, spuse ea cu dispreţ. Doar este stilul lor. Laşi!

Xanatos părea palid.

— Vă asigur că Offworld nu a avut nimic de-a face cu asta. Sunt încrezător că faptele vor dovedi acest lucru...

— Destul de minciunile tale! strigă VeerTa.

Încercă din nou să se arunce asupra lui.

— Să fim calmi, spuse SonTag pe un ton urgent. VeerTa, trebuie să mergem la mină. Vor avea nevoie de ajutor.

— Da, minerii..., spuse VeerTa, apoi se repezi afară.

Qui-Gon mai văzuse efectele exploziilor. Erau întotdeauna cumplite. Se pierdeau vieţi, trupurile erau mutilate, spiritele erau rănite. Sângele se amesteca cu cenuşa şi lacrimile. Nu ştia de ce această tragedie i se părea mai rea. Poate pentru că minerii săpaseră în stâncă şi pământ. Lucraseră fără bani şi cu o mică speranţă de a construi un viitor pe care se străduiseră să şi-l imagineze.

Adunară corpurile în curte. Qui-Gon lucră neobosit la transportul victimelor dintre dărâmături. Patruzeci de mineri fuseseră prinşi în subteran. Salvarea lor era un proces periculos

şi dureros. Explozia pornise într-unul dintre tuneluri. Clădirea principală a administraţiei era complet distrusă, la fel şi locuinţele din jurul minei. Se făcuse întuneric cu mult înainte ca Qui-Gon şi ceilalţi să termine de evacuat răniţii către centrele medicale.

În cele din urmă, nu mai avură nimic de făcut. Clat'Ha îi chemă la una dintre clădirile neatinse pentru a mânca şi a se odihni. Li se alatură lui VeerTa şi Clat'Ha la masă, dar erau prea epuizaţi şi mâhniţi ca să se mai atingă de mâncare.

— Visul nostru a murit, spuse VeerTa.

Faţa îi era murdară de praf şi noroi.

— Nu, răspunse încet Clat'Ha. Asta vor ei. Putem reconstrui.

Uşa se deschise şi intră SonTag. Şi ea ajutase în mină, astăzi. Tunica ei cu roşu şi auriu era murdară şi acoperită cu sânge.

— Avem veşti despre cauze, anunţă ea încet. Nu a fost Offworld. A existat un amestec de gaze într-un tunel subteran.

VeerTa se ridică pe jumătate.

— Imposibil! se plânse ea. Avem senzori...

— Senzorul nu a funcţionat, spuse SonTag. E doar un defect mecanic. Inginerii sunt siguri de asta.

Clat'Ha şi VeerTa se uitară la SonTag neîncrezătoare.

— Deci este vina noastră? întrebă VeerTa amorţită.

— Mă tem că apare aşa, răspunse SonTag. Ar fi putut cineva să saboteze senzorul?

VeerTa clătină din cap.

— Avem mina sub pază douăzeci şi patru de ore pe zi.

SonTag îşi întinse mâinile.

— Eroarea mecanică este unul dintre pericolele miniere.

Qui-Gon nu era atât de sigur. Ceva nu era în regulă aici.

Chiar atunci, se auzo bătaie i dinspre uşă. Un miner îi înmână un mesaj lui SonTag. Guvernatoarea îl citi. Apoi îl strânse în mână.

— Veşti proaste? întrebă Clat'Ha.

— Nu, doar surprinzătoare, spuse SonTag încet. Xanatos a oferit resursele Offworld pentru a ajuta la reconstrucţia minei. Bani, droizi, orice vrem. În plus, va adăposti în locuinţele Offworld orice muncitor strămutat.

— Deci a fost sincer, spuse VeerTa, surprinsă.

Qui-Gon se simţi deranjat de această veste. Dacă era o capcană, era una costisitoare, elaborată. Miza era chiar atât de mare pentru Xanatos? Cu siguranţă nu şi-ar lua atâtea belele pe cap doar ca să se răzbune pe Qui-Gon.

Locul întâlnirii fusese mutat în ultimul moment. Clădirea principală fusese complet distrusă. Dacă SonTag nu s-ar fi răzgândit, ar fi fost toţi morţi.

Xanatos juca un joc. Qui-Gon îşi dorea doar să ştie care era scopul jocului.

Era sigur de un singur lucru: când era vorba de Xanatos, jocul nu avea reguli.

Capitolul 6

Obi-Wan se plictisea. Dacă va mai trebui să meargă într-un alt Tur al Sporilor, avea să înceapă să ţipe. Ştia că în Corpul Agricol se făcea o muncă importantă. Dar ce căuta el aici? În mijlocul unui pământ maro şi ars, Corpul Agricol construise o cupolă uriaşă. Laboratoarele ştiinţifice şi locuinţele lucrătorilor înconjurau cupola. Intrările din laboratoare şi centrele de administrare duceau la cupola în sine. Toată lumea lucra pentru binele planetei. Niciun interes extern nu avea permisiunea de a controla cercetarea şi nu se obţineau profituri din descoperiri. Obi-Wan ar fi găsit operaţiunea interesantă, dacă nu ar fi fost faptul că ghidul său turistic, un Meerian numit RonTha, era cea mai plictisitoare creatură pe care o întâlnise vreodată. RonTha era fascinat de lucruri de genul grefelor de tulpini şi germenii de seminţe. Ar fi putut vorbi despre ele timp de ore întregi cu vocea sa monotonă ca de dronă. Şi chiar o făcea. Singurul lucru bun era că Obi-Wan era pe punctul de a se reîntâlni cu prietenul său Si Treemba, Arconanul pe care îi întâlnise în nava de transport. Arconanii se năşteau în cuiburi şi creşteau în comunităţi apropiate. Nu aveau un simţ prea dezvoltat al sinelui individual şi nu se asociau prea des cu cei din afară. Dar Si Treemba formase o legătură profundă de prietenie cu Obi-Wan. Stătuseră unul lângă altul împotriva Huttilor şi a piraţilor Togoriani. Din cauza deciziei sale de a-i lua partea lui Obi-Wan împotriva liderilor Hutti ai Offworld, aproape că îşi pierduse viaţa. Si Treemba îşi descoperise pe parcurs propriul curaj individual.

Obi-Wan se îndreptă spre centrul administrativ, unde urma să se întâlnească cu RonTha şi Si Treemba. Îşi văzu prietenul aşteptând şi se grăbi să-l salute.

— Este bine să te revăd, bunul meu prieten, spuse el strângând ambele braţe ale lui Si Treemba.

Arconanul avea un corp puternic, asemănător unui şarpe cu braţe şi picioare subţiri.

— Suntem binecuvântaţi să te vedem, Obi-Wan, răspunse Si Treemba.

Ochii lui mari şi strălucitori erau plini de plăcere. Arconanii rareori – dacă o făceau vreodată – foloseau cuvântul *eu*. Clat'Ha îl trimisese pe Si Treemba să monitorizeze cercetarea Corpului Agricol în ceea ce priveşte dactilul. Arconanii aveau nevoie de cristalul acela galben pentru a supravieţui şi Corpul Agricol încerca să dezvolte un mod de a-l încorpora în alimente. Era neobişnuit ca unul din specia sa să călătorească singur, dar Si Treemba devenise un Arconan neobişnuit. Clat'Ha ştia că poate pune bază pe el.

RonTha se apropie, consultând un datapad în timp ce mergea.

— Astăzi avem programat să vizităm cel mai nordic sector al marii cupole, le spuse el pe tonul său obişnuit de dronă. Avem de acoperit multe experimente fascinante cu seminţe. Rămâneţi cu mine tot timpul şi nu atingeţi nimic.

RonTha deschise drumul spre cupolă. Locul vast, închis, era luminat de un soare artificial, de fapt o zonă iluminată, aşezată sus în dom. În afara cupolei se afla un vast pustiu maro, dar aici erau înconjuraţi de boabe şi ierburi foşnitoare. În jurul lor, grădinarii se grăbeau încoace şi încolo, cu braţele pline cu coşuri cu puieţi de plante sau cu platouri cu seminţe.

Ameţiţi de lumină şi căldură, Obi-Wan şi Si Treemba îl urmară pe RonTha, în timp ce acesta enumera numeroasele experimente agricole care aveau loc.

— Cu toată această vorbărie despre mâncare, ne este foame, îi şopti Si Treemba lui Obi-Wan.

— Sigur că ne este, fu de acord Obi-Wan.

Înghiţi în sec când zări un grup de copaci în faţă. Fructele mari, aurii, atârnau pe mai multe ramuri, suficient de jos pentru a le culege. Un monitor mic de pe centura lui RonTha începu să strălucească. Acesta îl opri.

— Sunt chemat în clădirea administraţiei, le spuse el. Dacă vreţi, sunteţi liberi să vă plimbaţi. Dar nu vă îndepărtaţi de cărare. Şi nu atingeţi nimic!

RonTha plecă grăbit.

Obi-Wan privi fructul.

— Crezi că atunci când a spus să nu atingem ceva, se referea la fructe? îl întrebă el pe Si Treemba.

Capul triunghiular al lui Si Treemba zvâcni nervos.

— Greu de spus.

— Probabil că nu.

Obi-Wan se uită în jur, apoi rupse rapid fructul galben. Îl aruncă spre Si Treemba, apoi luă unul pentru el.

— Chiar nu ar trebui, spuse Si Treemba, muşcând din fruct.

— Mmmffff, flutură Obi-Wan o mână în semn de respingere, mestecând.

Fructul era dulce şi suculent, totuşi avea un gust puternic. Era cel mai delicios fruct pe care îl gustase vreodată Obi-Wan.

— Ar fi mai bine să găsim un loc retras unde să le mâncăm, spuse el.

Chiar atunci, el şi Si Treemba auziră paşi. Schimbară priviri vinovate, cu gura plină. Cu o smucitură din cap, Obi-Wan indică faptul că ar fi bine să se ascundă în spatele copacilor. Un grup de grădinari apăru la vedere, purtând coşuri. Se îndreptau spre livadă.

— Oh-oh, şopti Obi-Wan. Ar fi bine să plecăm de aici.

Nu voia ca misiunea să se încheie cu o problemă disciplinară. Avusese deja destule necazuri în călătoria de la Coruscant până aici.

— Hei! ţipă unul dintre grădinari. Voi de acolo!

Si Treemba începu să se sufoce şi scăpă fructul. Se împiedică de el în timp ce încerca să fugă. Obi-Wan îl ridică şi se năpustiră prin livadă, ajungând în cele din urmă la un câmp. Îl trase pe Si Treemba la adăpostul unui lan de grâne.

— Va trebui să o luăm peste câmp pentru a ne întoarce la ruta principală, icni Obi-Wan.

Au fugit printre rânduri, încercând să găsească o cale de ieşire. Câmpul era mult mai mare decât crezuseră. Tot ce puteau vedea era lanul verde şi cerul albastru, artificial, de deasupra. În cele din urmă, când au ieşit din ultimul rând, Obi-Wan simţi că îi alunecă brusc picioarele în ceva umed şi mâlos. Îi zburară de sub el, laolaltă cu ale lui Si Treemba. Cocoloaşele de murdărie le stropiră feţele şi tunicile. Aterizară în cele din urmă şi alunecară într-o grămadă imensă de murdărie.

— Ce este mirosul ăsta? spuse Si Treemba, ştergând un cocoloş de murdărie de pe ochi. Miroase mai rău decât o bantha într-o zi fierbinte.

— Cred că am găsit îngrăşământul, gemu Obi-Wan, extrăgându-se din murdărie.

Cercetară împrejurimile. În spatele lor era campul. În faţă era un perete gol.

Ceva anume la perete îl deranjă pe Obi-Wan. Era înalt şi fără urme de sudură, şi curbat cât vedea cu ochii în jurul grămezii de îngrăşăminte. Se apropie şi îşi aşeză mâinile pe perete. Suprafaţa era rece, ca metalul. Când îşi luă mâinile, avu surpriza să vadă, doar pentru o clipă, că atingerea lui provocase transparenţă. Se întâmplase într-o clipire, prea repede pentru a putea rapid să vadă ce era înăuntru.

— Ce faci? întrebă Si Treemba nerăbdător, lăsând să-i scape şuieratul Arconan de anxietate. Hai să mergem. Acest miros ne va ucide.

Si Treemba nu văzuse peretele licărind. Poate că fusese ajutat de Forţă.

— Un moment, spuse Obi-Wan. Cred că ar putea fi o altă cale de ieşire.

Pipăi cu grijă de-a lungul peretelui, privind cum degetele lăsau o transparenţă sclipitoare în urmă. Nu mai văzuse niciodată un metal cu o asemenea calitate. În cele din urmă, găsi ceea ce căuta – o urmă. O pipăi cu un deget. Era o uşă. Ţinând mâna fix pe uşă, Obi-Wan simţi energia din vieţuitoarele din jurul său, din cereale şi fructe, din fiinţe, din fertilizator, din insula organică care era cupola.

Si Treemba icni atunci când tot peretele deveni brusc transparent. Văzură că era de fapt o anexă care se extindea până la peretele domului. În interior, Obi-Wan putu să vadă sacii cu îngrăşăminte şi cutiile de mărfuri de diferite dimensiuni.

— Este doar o zonă de depozitare, spuse Si Treemba, dezamăgit.

Părea ceva inocent. Atunci, de ce fusese atât de bine ascuns? Obi-Wan împinse cu pricepere uşa. Auzi un bip electronic moale şi aceasta se deschise.

Si Treemba şuieră din nou nervos. Ochii lui palizi şi luminoşi pâlpâiră.

— Eşti sigur că ar trebui să intrăm înăuntru?

— Rămâi aici, îl instrui Obi-Wan. Fii atent. Vin imediat înapoi.

Păşi în interiorul spaţiului. Imediat, pereţii deveniră din nou opaci. Era ca şi cum s-ar fi aflat în interiorul unui cub alb. Se aplecă pentru a examina etichetele de pe cutiile de marfă.

Etichetele aveau forme negre triunghiulare care arătau o planetă roşie cu o nava spaţială holografică pe orbită.

Obi-Wan o recunoscu instantaneu – Offworld. Se aplecă pentru a citi marcajele de pe partea laterală a lăzii. Trecu de la cutie la cutie, citind etichetele descriptive. Explozivi. Turbo-burghie. Detonatori. Sonde de tunel. Grenade biotice. Astea erau provizii miniere. Dar se aflau pe terenul Corpului Agricol, căruia îi era strict interzis să se preocupe orice întreprindere profitabilă. Era cineva aici, în secret, în legătură cu Offworld?

— Obi-Wan, grăbeşte-te! se auzi Si Treemba. Puţim! Vrem să facem un duş!

Obi-Wan văzu într-un colţ o cutie mică pe care o ratase. Nu avea etichetă, ci doar un însemn metalic care servea drept clemă. Era un cerc rupt.

Văzuse destule deocamdată. Se strecură pe lângă cutii către uşă.

— Ce este? întrebă Si Treemba.

— Un fel de anexă secretă pentru Offworld, spuse Obi-Wan. Pun la cale ceva.

Solzii verzui ai lui Si Treemba păliră într-un gri mat.

— Aici? Dar sunt interzise.

— De când i-a oprit asta? spuse Obi-Wan sumbru. Hai înapoi. Trebuie să-l contactez pe Qui-Gon.

— Vrei să spui că nu vei face nimic? întrebă Obi-Wan.

Qui-Gon tremură în faţa lui, în holograma miniaturală.

— Nu e nimic de făcut, spuse Qui-Gon. Ai spus că zidul a devenit transparent prin Forţă?

— N-am mai văzut aşa ceva, răspunse Obi-Wan. Dar tu?

Qui-Gon ignoră întrebarea.

— Informaţia este interesantă, nimic mai mult. Nu există nicio dovadă reală că Offworld interferează cu cercetarea Corpului Agricol.

Obi-Wan voia să urle frustrat.

— Nu ar trebui să fie deloc aici! Ar trebui să mă întorc în Bandor. Offworld planifică ceva... ceva mare. Trebuie să investigăm acest lucru!

— Nu este nevoie, spuse Qui-Gon cu tărie. Misiunea ta este să raportezi cu privire la progresul Corpului Agricol.

— Ce zici de cercul rupt de pe cutie? întrebă Obi-Wan.

— Obi-Wan, urmează-ţi ordinele, răspunse sever Qui-Gon. Dacă găseşti dovezi, contactează-mă imediat. Nu întreprinde nimic pe cont propriu.

— Qui-Gon...

— M-ai auzit, Obi-Wan?

— Da, murmură Obi-Wan reticent.

— Acum, trebuie să plec. Ţine-mă la curent.

Holograma se clătină, apoi dispăru. Obi-Wan se uită fix la aerul gol unde plutise holoimaginea. Qui-Gon îl oprise din nou.

Capitolul 7

A fost o vreme când cercul nu era rupt. A fost o vreme în care totul era aşa cum părea. Când nu existau secrete.

Cercul rupt. Greşise Obi-Wan? Sau era implicat Xanatos în Corpul Agricol?

Nu putea fi supărat pe băiat. Obi-Wan cerea răspunsuri pe care Qui-Gon nu era dispus să i le dea. Era mai bine să păstreze trecutul în trecut. În plus, băiatul trebuie să înveţe răbdarea. Qui-Gon se îndreptă spre *Mina Planetei Mamă*. Era uimitor cât de mult se muncise de la explozie. Mina era programată să redevină funcţională în doar o săptămână. Offworld îşi respectase promisiunea şi dăduse bani şi droizi. Eliberaseră deja resturile din tuneluri şi lucrau din nou la susţinerea lor.

Clat'Ha îi făcu cu mâna de peste curte. Se îndrepta spre mină cu muncitorii ei. Abia se oprise să doarmă sau să mănânce de la explozie.

Qui-Gon deschise uşa biroului temporar, o magazie metalică ridicată în grabă. VeerTa stătea la un monitor care înregistra detaliile operaţiunii. Când se învârti în scaun, îi văzu faţa luminată de entuziasm.

— Avem veşti bune, spuse VeerTa pe un ton scăzut care pulsa de nerăbdare. Explozia ne-a făcut un serviciu grozav, Qui-Gon. A explodat mai adânc în pământ decât am mai fost noi vreodată. Am descoperit o venă de ionită.

Qui-Gon fu impresionat. Ionita era una dintre cele mai valoroase minerale din galaxie.

— Ştii ce înseamnă asta? Nimeni nu a găsit vreodată ionită pe Bandomeer. Urme, da. Dar resursele noastre principale sunt azuritul. VeerTa se aplecă înainte, cu o privire intensă. *Mina Planetei Mamă* va fi singura sursă. Profiturile sunt potenţial enorme. Asta poate salva întreaga planetă!

— Este o veste bună, fu de acord, cu precauţie, Qui-Gon.

Una era să găseşti un mineral valoros. Alta era să controlezi cine îl exploata.

— Vedeţi deja problemele care urmează, spuse VeerTa cu înţelepciune. Atunci trebuie să păstrăm acest secret. Nici măcar

nu le-am spus membrilor conducerii. Doar Clat'Ha ştie. Dacă Offworld descoperă acest lucru, atunci ne vor scoate cu uşurinţă din afaceri şi vor lua vena pentru ei înşişi. Explozia a aruncat în aer tot azuritul pe care l-am minat deja. Din punct de vedere tehnic, suntem falimentari.

— Ce plănuiţi? întrebă Qui-Gon.

— Mulţumită lui Offworld, avem bani, spuse VeerTa. E adevărat, ni i-au dat pentru a ne cumpăra încrederea, ajutându-ne să reconstruim. Dar îi putem folosi pentru a extrage ionita. Avem nevoie doar de câteva săptămâni pentru a deveni operaţionali. Apoi, Offworld nu ne mai poate opri.

Faţa lui VeerTa se aprinse de hotărâre. Qui-Gon îşi permise să-i simtă entuziasmul. Dar, în acelaşi timp, se întrebă de ce îi împărtăşea VeerTa secretul. Aşteptă, ştiind că erau mai multe de spus.

— Lasă-mă să-ţi arăt ce am găsit, spuse VeerTa ridicându-se.

O urmă în mină. Ea îi dădu o cască de protecţie şi îl conduse la liftul sudic.

— Regiunea K este sigură, îl asigură ea. Am reuşit să susţinem Nucleul 6. Ştim, din dispozitivele de detectare, că noua venă se află dedesubt. Este un nivel la care noi nici măcar nu am săpat până acum.

K-7. Nucleul 6. Surprins, Qui-Gon se uită la tabloul de bord al liftului. Pe măsură ce coborau, luminile indicatoare comutau. Nucleul 10. Nucleul 9. Nucleul 8. Nucleul 7... Coşmarul reveni în mintea lui Qui-Gon cu toată puterea sa întunecată.

— Există vreun Nucleu 5? o întrebă pe VeerTa.

Ea clătină din cap.

— Nu avem tehnologia pentru a săpa atât de adânc. Este prea aproape de nucleul planetei. Offworld a dezvoltat o tehnologie pentru a săpa mai adânc, dar dacă încercăm să o cumpărăm sau să o închiriem, am putea să ne dăm de gol. Sperăm să obţinem suficientă ionită din Nucleul 6.

Nucleul 6 străluci, iar liftul se opri. Qui-Gon ieşi din tub şi începu să vireze la stânga.

— Nu, spuse VeerTa. Tunelul este complet blocat în partea aceea.

Lovi un întrerupător de lângă uşă şi luminile prinse în pereţii de stâncă se aprinseră. Qui-Gon putea vedea acum că

tunelul era îngust şi cu plafonul jos, cu o pistă hidraulică care cobora în centru. Tunelul se curba la stânga, pe măsură ce era înghiţit în întuneric. Se vedea o lumină palidă, albăstruie, care strălucea de pe stânca albastru-neagră, reflectând prezenţa azuritului.

— Clat'Ha şi cu mine am venit să vedem pagubele, continuă VeerTa. Liftul din tunelul nordic a fost deteriorat, dar ar trebui să fie operaţional în câteva zile. Mai întâi trebuie să reparăm asta.

Se întoarse spre dreapta şi merse în jos prin tunel. O grămadă de pietre le stătea în cale şi o gaură fusese făcută în podeaua tunelului.

— Explozia trebuie să fi reacţionat cu ceva gaze de sub nivelul acesta, explică ea. Aici, explozia s-a deplasat în sus. Se aplecă şi luă o piatră. O zgârie cu unghia. Qui-Gon văzu o strălucire argintie mată. Clat'Ha a observat-o. Am dus-o înapoi ca să o studiem. Ea avea o bănuială şi a avut dreptate. Ionită. Am coborât senzorii şi am văzut cât de mult avem.

— Va trebui să fii atentă, spuse Qui-Gon. Dacă află Xanatos...

VeerTa aprobă din cap.

— De aceea avem nevoie de tine. Am vrea să ni te alături în Consiliul de Administraţie al *Planetei Mamă*. Cu tine în conducere, Offworld nu va îndrăzni să încerce să ne submineze. Ar trebui să acţioneze împotriva unui Jedi.

Qui-Gon clătina deja din cap.

— Jedilor le este interzis să participe la orice întreprindere profitabilă, spuse el. Nu putem profita de la protecţia noastră. Este o regulă de neîncălcat.

— Dar gândeşte-te la bogăţiile la care ai avea dreptul! spuse VeerTa repede. Nu ar trebui să le păstrezi pentru tine. Ai putea să le donezi.

— Îmi pare rău VeerTa, spuse Qui-Gon cu fermitate. Vă voi ajuta în orice alt fel pot. Dar nu pot face acest lucru.

VeerTa părea dezamăgită. Evident, nu înţelesese rolul unui Jedi.

— Va trebui să mă mulţumesc cu asta, atunci, spuse ea. Ochii îi sclipiră în timp ce privirea ei cutreiera puţul minei. Totul este aici. Viitorul nostru. Mă rog doar să reuşim.

— Voi face tot ce îmi stă în putinţă pentru a se îndeplini,

promise Qui-Gon.

Ceva, însă, îi spunea că sarcina nu va fi uşoară.

Capitolul 8

Obi-Wan îi spuse lui Si Treemba despre conversaţia sa cu Qui-Gon. Arconanul aprobă din cap, de parcă s-ar fi aşteptat la asta.

— Clat'Ha ar spune acelaşi lucru, spuse el. Avem nevoie de mai multe dovezi.

— Exact la asta mă gândeam, declară Obi-Wan.

Si Treemba fredonă nervos.

— Ultima dată când ai avut privirea asta, noi am ajuns într-o închisoare Huttă.

— Relaxează-te, spuse Obi-Wan. Astă seară doar vom supraveghea anexa. Vom face o mică plimbare prin cupolă, apoi vom merge acolo. Ce ar putea merge rău?

— Mai multe lucruri, gemu Si Treemba.

Obi-Wan şi Si Treemba se întinseseră la pândă între două rânduri la marginea câmpului. Trăseseră o prelată verde peste cap pentru căldură şi camuflaj.

— Ai putea să te culci, spuse Obi-Wan. Voi sta eu de veghe în primul schimb.

— Dacă eşti sigur, bombăni Si Treemba.

Închise ochii. Un moment mai târziu, începu să scoată sunetul pufnit pe care îl făceau Arconanii când dormeau.

Obi-Wan se simţi plin de entuziasm în legătură cu miza. După doar o oră, totuşi, pleoapele lui începură să se lase şi ele. Dar el nu putea adormi! Poate că ar fi bine să facă un tur rapid de explorare. Asta l-ar trezi.

Se strecură afară de sub prelată şi se ridică. Scuturându-se, se îndreptă spre anexă. Voia să mai arunce o privire la cutia aceea sigilată, cu cercul rupt pe ea. Ceva îi spunea că Qui-Gon recunoscuse semnul. Poate că exista o modalitate să o deschidă fără ca cineva să ştie că a manipulat-o.

Încă o dată, folosi Forţa pentru a deschide uşa. Toate erau exact acolo unde le lăsase. Traversă anexa. Tocmai când ajunse la ea, auzi un zgomot în spatele lui. Se întoarse şi văzu apropiindu-se o siluetă cu glugă. La început se gândi că era Si

Treemba, înfăşurat în prelată. Dar realiză că era un străin într-o pelerină neagră strălucitoare.

— Tu cine eşti? întrebă el.

Simţi un val neliniştitor al unei prezenţe întunecate în Forţă.

— Un prieten, spuse silueta cu glugă. Cineva care a fost cândva la fel ca tine.

Îşi dădu jos gluga. Privirea lui albastră era caldă şi prietenoasă.

— Am fost şi eu ucenicul lui.

— Al lui Qui-Gon? întrebă Obi-Wan suspicios. Eu nu sunt Padawanul lui. Şi toată lumea spune că Padawanul lui a murit.

— Asta spun? întrebă bărbatul. Şi totuşi, iată-mă. Ce altceva mai spun?

— Că Padawanul lui Qui-Gon i-a dezonorat pe Jedi, spuse Obi-Wan. Şi că l-a trădat pe Qui-Gon.

Ochii omului ardeau cu un foc albastru.

— Asta e povestea lui Qui-Gon? Apoi liniile dure ale feţei i se relaxară. Am fost Padawanul lui. Deci ştiu prin ce treci în fiecare zi, Obi-Wan Kenobi. Ştiu ce aştepţi. Aprobarea lui. Încrederea lui. Dar el ţi le neagă pe amândouă. Păstrează o atmosferă de gheaţă în jurul lui. Cu cât încerci mai mult să-i faci pe plac, cu atât se îndepărtează mai mult.

Obi-Wan nu spuse nimic. Cuvintele păreau să fi venit din propria inimă. În cele mai grele momente ale sale, era exact ceea ce credea şi el.

Xanatos se uită compătimitor la băiat.

— Yoda îl laudă. Senatul Galactic pune bază de el. Toată lumea concurează să fie ucenicul lui. Dar el este cel mai rău tip de Maestru. Refuză să îţi acorde încrederea lui. Cu toate astea, îţi cere totul.

Obi-Wan auzi cuvintele de parcă ar fi fost în transă.

Ce adevărat este, gândi el. Mânia adâncă se agită în el, acea mânie care stătea latentă în el. Se temea de furia sa mai mult decât de orice duşman.

— Eu sunt Xanatos, spuse bărbatul. A pomenit vreodată de mine?

Obi-Wan clătină din cap.

Xanatos îi aruncă un zâmbet trist, jalnic.

— Nu, spuse el încet. Nu ar face-o. Eu trebuie să-ţi spun ce

mi-a făcut. Cum m-a construit, cum m-a ţinut lângă el, mereu cu promisiunea că voi avansa. Cu toate astea, în cele din urmă, şi-a încălcat toate promisiunile. Ţi se va întâmpla şi ţie, Obi-Wan.

Ar putea fi adevărat? Răceala lui Qui-Gon ar putea ascunde seminţele trădării? Obi-Wan simţise frigul firii lui rezervate, dar presupusese întotdeauna că era pentru că nu-l acceptase. Secretele lui Qui-Gon ascundeau răul sau binele?

— De ce îmi spui asta? întrebă cu grijă Obi-Wan.

— Ca să te avertizez, spuse Xanatos. De aceea am venit. Tu... Se opri brusc. Ridică o mână. Vine cineva, spuse el şoptit.

Brusc, năvăliră cinci ofiţeri de securitate. Obi-Wan văzu emblemele cu planeta roşie de pe uniformele lor. Offworld! Ce căuta forţa lor de securitate în cupolă?

Unul dintre bărbaţi vorbi într-un comunicator.

— Am găsit hoţii, spuse el.

— Nu, spuse Obi-Wan. Suntem doar...

Dar Xanatos îşi scosese deja sabia de lumină. Obi-Wan îl privi surprins cum ataca. Numai un Jedi purta o astfel de armă. Gardienii îşi scoaseră blasterele, iar Obi-Wan nu avu de ales. Într-o clipită, îşi aprinsese propria sabie şi se alătură luptei.

Simţi greutatea liniştitoare în mână în timp ce mânuia arma, lovind un blaster din mâna unui gardian. Ştia că Qui-Gon nu ar vrea să-i omoare pe gardienii Offworld. Asta ar fi putut înrăutăţi situaţia din Bandor. Aşa că luptă defensiv, în timp ce Xanatos deveni agresiv, învârtindu-se prin aer pentru a aplica lovituri arzătoare. Dar şi el părea reticent să dea lovitura ucigaşă.

Abilităţile Jedi ale lui Xanatos trebuie să fi fost ruginite. Îşi permise să fie manevrat într-un colţ. Gardienii avansară cu blasterele scoase. Obi-Wan sări peste un teanc de lăzi şi se aruncă asupra grupului, cu braţele şi picioarele foarfecând prin aer. Doi gardieni căzură trăgând cu blasterele şi el simţi o durere arzătoare în umăr. Totuşi, fu capabil să-i zboare blasterul din mână celui de-al treilea gardian.

Gardianul scoase brusc un electro-jabber[2]. Îl ridică împotriva lui Xanatos în timp ce Obi-Wan se grăbi să-l oprească. Devie mişcarea cu sabia sa, dar electro-jabberul îl lovi dur în

---

[2] Electro-jabber – dispozitiv de mână care aplica şocuri electrice. Era asemănător cu un baston de neutralizare, doar că era mai vechi şi mai simplificat. Îi aplica victimei un şoc violent şi foarte dureros.

coaste. Durerea orbitoare săgetă prin trupul lui. Se întinse ameţit spre Forţă, dar cineva îl lovi din spate. Vederea îi deveni gri şi neclară şi căzu în genunchi.

Ultimul lucru pe care şi-l amintea a fost că lovea podeaua.

Capitolul 9

Qui-Gon îşi putea vedea acum greşelile. Fusese orb la defectele lui Xanatos. I le trecuse cu vederea. Dăduse mult fără să ceară ceva. Eşuase ca Maestru, pentru că avusese prea multă încredere în ucenicul său. Lăsase dragostea să-l orbească, să nu vadă ceea ce ar fi trebuit să vadă de la început. După un timp de reflecţie, Qui-Gon decise să le întrebe pe SonTag şi VeerTa dacă văzuseră vreo cutie ca cea descrisă de Obi-Wan. Amândouă vizitaseră *Zonele de Îmbogăţire* ale Corpului Agricol de multe ori. Poate că exista o explicaţie mai simplă pentru ceea ce găsise Obi-Wan.

Qui-Gon le descrise cutia, iar VeerTa aprobă din cap.

— Am văzut o cutie de genul ăsta.

— La fel şi eu, fu de acord SonTag, gândindu-se. În *Zona de Îmbogăţire* vestică. Am fost acolo recent.

— Cred că am văzut una în zona de nord, adăugă VeerTa. Era cu celelalte echipamente. Sunt sigură că trebuie să conţină instrumente ale Corpului Agricol.

Era exact răspunsul pe care îl sperase Qui-Gon. Caseta probabil că nu era semnificativă. Fusese la vedere şi în celelalte zone. Deci, de ce era îngrijorat? Poate pentru că fusese plasată odată cu echipamentul Offworld. Obi-Wan nu s-ar fi putut înşela în acest sens. Revenind în camera sa, intră în baza de date pentru a investiga Offworld. Era curios cu privire la ce poziţie deţinea Xanatos. Fostul lui ucenic rămăsese neobişnuit de tăcut în privinţa acestui subiect. Dacă ar fi fost un oficial de rang înalt, nu s-ar fi lăudat cu titlurile sale?

Qui-Gon cercetă înregistrările companiei Offworld. Nu găsi nicio menţionare a numelui Xanatos. Ce însemna asta? Fie că Xanatos minţise despre implicarea sa, fie poziţia lui era un secret în cadrul propriei sale companii. Dar, de ce?

Qui-Gon mai apăsă câteva taste. Şeful companiei era anonim, dar era listat un Consiliu de Administraţie. Qui-Gon recunoscu majoritatea numelor, conducători ai lumilor care erau practic controlate de Offworld. Nume de marcă. Nu existau răspunsuri... încă. Dar avea o idee unde să le caute. Era timpul

să facă o vizită la sediul Offworld.

Offworld nu încercase să-şi înfrumuseţeze biroul de pe Bandomeer. Clădirea, un bloc negru, fără ferestre, amintea de minele sumbre care o înconjurau.

Qui-Gon intră în sala centrală cu pereţi din azurit. Mineralul era singurul decor. Un paznic Hutt stătea în spate un cub negru care îi servea drept birou. Trupul său se rostogolea peste birou. Îşi întoarse ochii plictisiţi şi morţi spre Qui-Gon.

— Am venit să-l văd pe Xanatos, spuse Qui-Gon.

— Dispari, nenorocitule, răspunse Huttul, plictisit. Ia-ţi plângerile meschine şi spune-i-le supraveghetorului tău. Aici, oricum, nu este nimeni. Xanatos se află într-o călătorie de explorare la mina din zona nordică.

Huttul se întinse după blaster. Cam asta era toată ospitalitatea corporatistă.

Qui-Gon nu mişcă un muşchi. Se concentră asupra minţii grase a Huttului, extrăgând energie din Forţă.

— Poate că ar trebui să aştept în biroul său privat, spuse el.

— Ar trebui să aştepţi în biroul său privat, repetă Huttul fără ton. Luaţi tubul restricţionat la Orizontală Treizeci.

— Ar trebui ridicate toate controalele de securitate, spuse Qui-Gon.

— Toate controalele de securitate vor fi ridicate.

Qui-Gon intră în tubul marcat RESTRICŢIONAT. Era o singură lumină indicatoare, pentru *Orizontală Treizeci*. Tubul de ridicare ajunse în câteva secunde. Ieşi într-o zonă de recepţie. Scaunele erau din piatră. Biroul asemănător cubului era gol. Nu putu vedea nicio uşă către o altă cameră, ci doar un perete gol.

Un perete gol...

Puse o mână pe perete. Când o luă, văzu o scurtă licărire de transparenţă. Descrierea lui Obi-Wan îi reveni în memorie. Citise despre progresele tehnologice de pe Telos, planeta casă a lui Xanatos. Recent, reuşiseră să acopere oţelul transparent cu o substanţă specială care îl făcea opac. Când era generat un impuls termoelectric, peretele revenea la transparenţa normală.

Îşi apăsă tot corpul de perete şi acesta deveni transparent. Putea vedea biroul din interior. Totuşi, unde era uşa? Qui-Gon se acordă la Forţă şi o simţi cum se mişcă în el ca un val. Întregul perete deveni transparent. Uşa ascunsă se

deschise. De îndată ce intră, zidul deveni din nou opac.

Era un sistem inteligent, gândi Qui-Gon, mergând spre biroul enorm din piatră. Xanatos putea controla transparenţa din zona de recepţie. Ar fi putut să vadă în interiorul biroului înainte să intre. Dacă cineva reuşea să treacă peste verificările de securitate, intrusul nu ar putea să se ascundă în birou. Ce bine îl definea asta pe Xanatos. Ascunderea şi revelarea. Uitase cât de isteţ era ucenicul său când venea vorba despre secrete. Îţi dezvăluia ceva, făcându-te să crezi că ţi-a spus totul. Dar ceea ce dezvăluia, era întotdeauna un fleac. Păstra sub control cele mai importante secrete.

Singura piesă de mobilier era biroul de piatră. Qui-Gon apăsă un buton şi un bloc de date se ridică din partea de sus a acestuia. Accesă sistemul de înregistrare. Aşa cum bănuise, era holografic. Dosarele se ridicară înaintea lui. Răsfoi directorul. Era acolo un fişier numit *Mina Planeta Mamă* şi îl accesă. Nu îi era de mare ajutor, fiind doar o listă de bani şi droizi care fuseseră împrumutaţi după explozie. Îl închise.

Apoi văzu un director de fişiere fără nume. O icoană plutea acolo unde ar fi trebuit să fie eticheta. Două cercuri aurii rupte care se suprapuneau. Inima lui Qui-Gon bătu mai repede. Cele două cercuri rupte puteau fi citite şi ca litere. O şi C.

Offworld Corporation.

Qui-Gon accesă directorul, dar o lumină roşie de avertizare pulsă.

— Parola, vă rog, spuse o voce.

Qui-Gon ezită. Cunoscându-l pe Xanatos, avea o singură şansă de a o spune corect. Şi dacă nu o făcea, Xanatos cu siguranţă aranjase ca dispozitivul hologramă să-l avertizeze că cineva încerca să pătrundă în sistem. Era un risc. Dar trebuia să şi-l asume.

— Crion, spuse el, folosind numele tatălui lui Xanatos.

Directorul se deschise. Scană lista de fişiere. Spre consternarea lui, toate erau scrise codificat. Nu va avea niciodată timp să spargă codul. Şi dacă ar lua vreun fişier, Xanatos va şti că a fost acolo. Dar, oricum, obţinuse ceea ce dorise. Qui-Gon închise atent sistemul de date. Cele două cercuri rupte formară iniţialele pentru Offworld Corporation. Poate că alţii ar vedea asta ca pe o coincidenţă. Dar ştia că nimic nu era întâmplător pentru Xanatos. Instinctul îi spuse că

găsise persoana care controla Offworld. Poate că Xanatos chiar îl fondase. Dar de ce ar păstra asta secret? Ca să-l poată manevra mai uşor, bănui Qui-Gon. Xanatos prefera întotdeauna camuflarea şi păcăleala pentru a-şi atinge scopurile.

Întrebarea era: ce dorea Xanatos?

Capitolul 10

Qui-Gon era sigur că Xanatos era pregătit. Petrecuse ani de zile cu băiatul, privindu-l devenind bărbat. Măiestria sa cu sabia de lumină fusese neîntrecută în clasa sa de vârstă. Capacitatea sa de a se concentra asupra Forţei se potrivea cu cea a Maestrului său. Trecuse testele preliminare cu un scor aproape perfect. Qui-Gon fusese gata să-l întâmpine ca şi Cavaler Jedi. A fost un moment mândru.

Dar Yoda nu a fost atât de sigur. Yoda le spuse că va mai fi un ultim test.

Imaginea holografică a lui Yoda se ridică înaintea lui Qui-Gon. Transmisiunea era clară. Ochii lui cu pleoape grele clipeau încet, făcându-l să pară plictisit, dar urechile lui lungi zvâcniră. Qui-Gon ajunsese să recunoască semnul care arăta surpriza Maestrului.

— Deci, Xanatos ar putea să planifice un mare rău, spui tu, zise Yoda. Că tu ai descoperit asta, este bine, Qui-Gon. Cu toate astea, timpul să reacţionezi, nu este.

— Dar suspectez că ar putea planifica să preia Bandomeerul, protestă Qui-Gon. Planeta asta nu are resurse pentru a lupta. Trebuie să fie prevenită înainte să se întâmple asta.

— Dar siguranţa te preocupă, nu-i aşa? Să te mişti încet, asta cere. Dovada unui plan tu nu o ai, sublinie Yoda. Să citeşti fişierele, nu ai putut.

— Îl pot citi pe Xanatos.

— Ah, atât de sigur, tu eşti? Sigur tu întotdeauna ai fost în legătură cu el.

Qui-Gon tăcu. În felul său liniştit, Maestrul îl mustrase. Da, fusese sigur de Xanatos. Îl apărase împotriva oricărui avertisment blând dat de Yoda.

— Ţi-ai dat deoparte trecutul prea mult timp, Qui-Gon, spuse Yoda după o pauză. Fugi de el, tu. Cu toate astea, poţi fugi puţin mai mult, înainte să te întorci şi să lupţi.

— Cum spui tu, Maestre.

Qui-Gon încercă să-şi ascundă nerăbdarea. Se strădui să ia în considerare înţelepciunea lui Yoda. Nu era niciodată bine să îi respingi sfatul.

— Să foloseşti tactica lui Xanatos împotriva lui, tu trebuie, zise Yoda. El se joacă cu tine. Joacă-te deocamdată. Să facă o greşeală, tu lasă-l. Va greşi, el. Tu să aştepţi, trucul este.

— Da, spuse Qui-Gon. Acum văd o cale.

Începu să termine transmisia, dar Yoda ridică mâna.

— Un ultim lucru, mai am, spuse el. O întrebare, este. De ce pe Obi-Wan în întuneric îl laşi, Qui-Gon? Despre asta, nu ştie, cred. Cu toate astea, el se află pe aceeaşi cale ca tine, într-un alt loc.

— Este adevărat, recunoscu Qui-Gon. Dar încă nu este nevoie ca el să ştie. Îl pune în pericol. Îl ţin în afara pericolului.

— Ucenicul acceptă pericolul atunci când Maestrul acceptă ucenicul, răspunse Yoda.

— Uiţi, spuse Qui-Gon cu răceală. Nu l-am acceptat pe Obi-Wan. El nu este ucenicul meu. Suntem doar împreună pe o planetă. Este un diferenţă.

Yoda dădu încet din cap.

— Încrederea este diferenţa. E mai uşor să crezi că schimbi trecutul decât viitorul.

Qui-Gon se simţi iritat.

— Este ilogic, spuse el. Nu poţi schimba trecutul.

— Logic nu este, da, fu de acord Yoda. De ce gândeşti asta, atunci?

Încă dând din cap, Yoda încheie comunicarea.

Qui-Gon rămase la fereastră, privind spre est, peste Bandor. Ca de obicei, Yoda îl făcuse să-şi pună întrebări singur. De ce respinsese eforturile lui Obi-Wan de a-l ajuta? Şi dacă îl punea pe băiat în mai mult pericol, neavizându-l despre Xanatos?

Se înşelase. Deşi uneori îi lua mai mult timp pentru a ajunge la această concluzie, odată ce o făcea, acţiona rapid. Îşi activă comunicatorul şi îi trimise un mesaj lui Obi-Wan. De obicei, băiatul răspundea imediat. După ce trecură zece minute, Qui-Gon deveni îngrijorat. Îi trimise un mesaj lui Si Treemba. Iar niciun răspuns. Închise ochii, adunând Forţa. Atunci simţi ceva întunecat, un gol. Obi-Wan era în pericol.

Cineva bătu la uşă. Merse spre ea, ştiind deja că avea să

fie o veste proastă.

Clat'Ha stătea pe hol. Părul ei elegant, roşu, era deranjat, iar ochii ei verzi erau plini de griji.

— Si Treemba tocmai m-a contactat cu noutăţi, spuse ea. Obi-Wan a dispărut.

Capitolul 11

Cu ochii închişi, auzi sunetul mării. Sau erau bătăile din tâmplele lui?

Obi-Wan deschise ochii cu precauţie. Se afla într-o cameră îngustă, lungă, cu tavanul jos. Îl înconjurau rânduri şi rânduri de platforme pentru dormit.

Aşternuturile erau înfăşurate la capătul fiecărei platforme late. Era singur. Sabia de lumină îi dispăruse, la fel şi comunicatorul. Coastele şi umărul îi erau bandajate. Avea ceva în jurul gâtului. Obi-Wan îşi trecu degetele peste obiect. Era un guler. Se simţea neted, fără nicio clemă evidentă pentru a fi scos. Vibra sub vârfurile degetelor lui. Poate că era un fel de dispozitiv de vindecare. Când ridică capul, o durere ascuţită îl făcu să răsufle cu un şuierat. Obi-Wan respiră încet, liniştindu-şi mintea aşa cum făcuse învăţat. Acceptă durerea. O salută ca pe un prieten care îi spunea că trupul îi fusese rănit. Îi mulţumi pentru că îl punea în gardă. Îşi concentră voinţa asupra vindecării. După o secundă sau două, durerea scăzu uşor, suficient pentru ca să se ridice în picioare. Deasupra lui era o fereastră îngustă. Se echilibră pe o platformă de dormit şi se ridică în vârful picioarelor pentru a vedea prin ea.

Îl umplu disperarea. O uriaşă mare cenuşie se întindea în faţa lui pe mulţi kilometri. Nu vedea deloc pământul. Nici nave. Numai platforma aceea imensă, cu turnuri înalte ridicându-se din mare. Ştiu imediat unde se afla – Marea cea Mare a lui Bandomeer, care acoperea jumătate din planetă. Trebuie că se afla pe un fel de platformă minieră la adâncime. Despre minele din adâncul mării se auzeau doar şoapte. Erau locuri dure şi periculoase, cărora nu le supravieţuiau prea mulţi mineri.

— Deci eşti treaz.

Obi-Wan se întoarse, tresărind. O creatură înaltă şi jalnică stătea la intrare. Pielea îi era întunecată, dar părea să se dezlipească în petice albe. Două cercuri albe îi înconjurau ochii. Avea braţe extraordinar de lungi, ca de cauciuc, care îi atârnau pe lângă genunchi.

— Cum te simţi? întrebat el. Am fost îngrijorat, continuă,

dar înainte ca Obi Wan să poată răspunde, chicoti. Mint! Nu prea am fost îngrijorat!

— Tu cine eşti? întrebă Obi-Wan.

Se simţea ameţit şi îi porunci minţii să se limpezească. Coborî cu grijă de pe platformă.

— Numele este Guerra, nu că ar trebui să-l ştii. Sunt Phindian. Suntem un grup mixt, aici. Ceea ce îmi aminteşte, băiatule Uman. Mişcă-te. Braţul lui Guerra ţâşni brusc. Trecu peste două platforme de dormit şi prinse încheietura mâinii lui Obi-Wan. Nu am toată ziua. Gărzile vor veni cu electro-jabbere după amândoi dacă nu reuşesc să te echipez.

— Să mă echipezi pentru ce?

— Pentru ce? Pentru o vacanţă pe luna Syngia! pufni Guerra. Nu prea, mint! Pentru mină, desigur.

— Dar eu nu sunt miner, protestă Obi-Wan în timp ce Guerra îl târa spre prag.

— Oh, pare rău. În acest caz, nu trebuie să lucrezi. Guerra se uită la el cu faţa lui ciudată, peticită. În schimb, poţi fi aruncat de pe platformă. O să îţi placă atât de mult să înoţi...

— Nu prea? ghici Obi-Wan.

Guerra chicoti şi îl plesni pe Obi-Wan pe spate.

— Bună asta, băiat Uman! Nu prea! Aruncat să te îneci. Cu excepţia faptului că mai întâi te va ucide căderea! Acum, vino.

Guerra îl împinse peste prag. Un vânt rece îi lovi faţa. În jurul lui erau grămezi de echipamente miniere. Droizii erau ocupaţi cu transportul burghielor către un lift unde aşteptau muncitorii. Paznicii se vedeau peste tot pe platformă, patrulând cu electro-jabbere şi blastere. În timp ce urcau scările la nivelul doi, Obi-Wan văzu că platforma era mult mai mare decât ar fi crezut, de dimensiunea unui mic oraş. Hidronavele săgetau înainte şi înapoi de pe platforma din adâncul mării care înconjura structura principală. Guerra îl împinse într-un depozit. Îşi frecă ochii cercetând echipamentul şi petele albe din jurul ochilor se lărgiră. Obi-Wan îşi dădu seama că pielea lui Guerra era de fapt normală. Era doar acoperită cu praf de mină şi murdărie. Guerra îi surprinse privirea fixă.

— Duşuri o dată pe lună, dar de ce să te deranjezi? În curând, vei arăta ca mine, băiatule Uman.

— Guerra, nu sunt miner, repetă Obi-Wan. Am fost răpit şi trimis aici. Sunt...

Guerra izbucni în râs. Îşi plesni genunchii cu palmele.
— Răpit? Ce groaznic! Permite-mi să alertez forţele de securitate! Oh, mint din nou! Cum crezi că am ajuns eu aici? Crezi că m-am oferit voluntar? Suntem cu toţii sclavi, nu vezi? La sfârşitul a cinci ani, îţi dau suficienţi bani cât să plăteşti transportul de pe planetă şi să o iei de la capăt. Asta dacă supravieţuieşti. Majoritatea nu reuşesc.
— Cinci ani? întrebă Obi-Wan, înghiţind din greu.
— Ăsta este contractul pe care îl semnezi, spuse Guerra. Vei avea nevoie de un costum termic. Şi de o cască tehnologică. Ceva instrumente...
— Dar nu am semnat niciun contract!
Guerra râse din nou în timp ce ţinea un termocostum pe lângă Obi-Wan şi îl respingea ca fiind prea mic.
— Nu mă mai distrage cu glume, băiatule Uman! Eu am semnat? L-au falsificat ei!
— Numele meu este Obi-Wan Kenobi. Sunt elev Jedi.
— Jedi, Kedi, Ledi, Medi, zise Guerra într-un fel de cântec aiurit. Nu contează cine eşti. Ai putea fi şi prinţul Coruscantului. Nimeni nu te va găsi aici. Aduse un alt costum termic lângă Obi Wan. Acesta va merge. Deci, acum... o cască tehnologică.
Obi-Wan strânse costumul la piept. Era pătat şi umed. Nu-şi putea imagina că trebuia să-l pună pe el. Era deja răcit până la os. Capul îi bubuia din nou şi îl atinse cu atenţie. Putu simţi vânătaia de la ceafă. Sângele îi năclăise părul. Coastele îl ardeau. Îşi aminti de guler. Îl atinse.
— Ăsta este un fel de dispozitiv de vindecare, Guerra?
De data asta, Guerra căzu pe teancul de termocostume. Râse atât de tare încât începu să se sufoce.
— Deci! Mă faci să râd din nou, Obawan. Dispozitiv de vindecare! hohoti de râs, apoi îşi curăţă gâtul. Nu prea! Este un guler electric. Dacă încerci să părăseşti platforma minieră, ga-uuuş! Braţele lui cauciucate fluturară. Te aruncă în aer!
Obi-Wan atinse gulerul cu atenţie.
— Paznicii ne pot arunca în aer?
— Nu paznicii, explică Guerra vesel. Gulerele sunt activate de pe continent. Ştii tu, în caz de rebeliune. Dacă am copleşi gardienii, am putea fi capabili să anihilăm dispozitive, nu? Deci gardienii nu ne pot arunca în aer, nu. Guerra îi zâmbi amabil. Nu pot decât să ne bată, să tragă cu blasterele, să ne neutralizeze

şi să ne arunce peste bord.

— Ce uşurare, mormăi Obi-Wan.

Guerra rânji, cu dinţii strălucind galbeni.

— Îmi place de tine, Obawan. Aşa că, te voi proteja. Ha! Nu prea, mint din nou! Nu am încredere în nimeni şi nimeni nu are încredere în mine. Acum grăbeşte-te, înainte să vină gardienii şi să ne neutralizeze. Guerra îl bătu pe spate şi scoase un sunet sfâşietor, apoi râse zgomotos. Nu arăta atât de trist, Obawan. Mâine, probabil că vei fi mort!

Obi-Wan intră fără tragere de inimă în termocostum. Luă casca tehnologică şi o prinse de centura cu servo-instrumente. Nu avea de ales. Nu încă. Trebuia să-şi dea seama cum să scape. Guerra spusese că nimeni o făcuse vreodată. Dar nu mai fusese aici niciun Jedi. Încă spera. Îşi curăţă mintea, îşi alungă frica şi disperarea. Se concentră pe gulerul de la gât. Sigur că putea folosi Forţa pentru a dezamorsa dispozitivul. Se concentră puternic, adunând Forţa din jurul său pentru a controla gulerul. Se folosi de fiecare părticică din pregătirea şi disciplina sa.

Dar gulerul încă zumzăia de la sarcina electrică. Poate că era prea slabit. Va trebui să aştepte. Dacă supravieţuia...

În timp ce se întorcea pe punte, văzu un paznic neutralizând violent un miner care se poticnise. Cum va putea să supravieţuiască aici?

Jocul deocamdată, tu le vei face.

Cuvintele îi veniră clar în minte. Cuvintele lui Yoda. Doar auzind tonurile Maestrului Jedi, împinse disperarea deoparte şi prinse curaj.

Obi-Wan îşi ridică capul. Era Jedi. Putea să le facă jocul.

Şi va supravieţui.

Capitolul 12

— Mai avem o ultimă misiune, a fost tot ceea ce Yoda i-a permis lui Qui-Gon să-i spună lui Xanatos. Şi apoi, vei deveni Cavaler Jedi...

Si Treemba nu ştia nimic. Clat'Ha îi spuse lui Qui-Gon că acum Si Treemba dormea şi în clipa următoare, se trezi că-i vede pe paznicii Offworld că îl cară pe Obi-Wan. Obi-Wan era inconştient. Inima lui Qui-Gon se strânse la acea veste. Si Treemba nu văzuse pe nimeni care să semene cu Xanatos. Totuşi, Qui-Gon ştia că trebuia să fi fost implicat. Fusese plecat din Bandor. Sigur nu era o coincidenţă. Auzise de la SonTag că Xanatos se întorsese între timp.

Yoda îi spusese să nu se confrunte direct cu Xanatos. Dar asta fusese înainte să ştie că Obi-Wan fusese răpit. Regulile jocului se schimbaseră. Desigur, ar trebui să-l contacteze pe Yoda cu o actualizare a veştilor şi să aştepte instrucţiunile Consiliului. Dar nu o va face. Se săturase să fie jucăria lor. Ăsta nu era doar un joc.

Xanatos îl batjocorea, provocându-l să rişte o confruntare deschisă, iar acum îl implicase şi pe băiat. În calitate de ucenic, păcatul suprem al lui Xanatos fusese excesul de încredere. Qui-Gon spera că încă era. Ştia că Xanatos supraveghea cea mai mare operaţiune minieră de azurit a Offworld, de la marginea oraşului Bandor.

Aşteptă până la amurg. Îl văzu pe Xanatos părăsind clădirea administrativă mica care deservea mina şi uzina de topire alăturată. Schimburile tocmai intraseră la lucru, iar zona era liberă de mineri. Toţi muncitorii administrativi plecaseră. Exact aşa cum spera Qui-Gon.

Grămezile de zgură se ridicau în jurul curţii. Offworld nu se deranja niciodată să menţină zona curată de resturi. Cerul se stingea într-un gri închis spre negru. Cu toate astea, luminile nu fuseseră aprinse în curte, probabil pentru a economisi banii.

Oricine sosea târziu pentru schimbul de noapte, trebuia să-şi simtă drumul spre mină. Qui-Gon aşteptă până când

Xanatos traversă curtea. Apoi ieşi din umbra grămezii de zgură, în calea lui Xanatos.

Xanatos se opri. Nu era nicio surpriză pe chipul lui. Nu şi-ar permite s-o arate, nici măcar într-o curte pustie, aproape întunecată, în care cel mai vechi duşman al său apărea de nicăieri. Qui-Gon nu se aşteptase la nimic mai puţin.

— Dacă aveai planuri pentru Bandomeer, ar trebui să ştii că sunt aici ca să te opresc, spuse el.

Xanatos îşi aruncă o parte a mantiei spre spate. Mâna i se odihnea dezinvolt pe mânerul sabiei de lumină. Încălcase o regulă solemnă părăsindu-i pe Jedi şi păstrând sabia. Xanatos lovi uşor sabia.

— Da, încă o mai am. La urma urmei, m-am instruit cu ea în toţi aceşii ani. De ce ar trebui să renunţ la ea ca un hoţ, când merit să o port?

— Pentru că nu o mai meriţi, răspunse Qui-Gon. O faci de ruşine.

O culoare aprinsă se răspândi pe faţa lui Xanatos. Comentariul lui Qui-Gon îl atinsese. Apoi se relaxă, zâmbind.

— Văd că încă eşti un om dur, Qui-Gon. Cândva, asta m-a deranjat. Acum mă amuză. Xanatos începu să se învârtă în jurul lui. Am fost prieteni spre sfârşit, mai mult decât am fost Maestru şi ucenic.

— Da, spuse Qui-Gon, urmărindu-l, mişcându-se odată cu el. Am fost.

— Cu atât mai mult ai avut motive să mă trădezi. Pentru tine, prietenia nu înseamnă nimic. Te-ai bucurat de suferinţa mea.

— Trădarea a fost a ta. La fel şi plăcerea suferinţei. Asta ai descoperit pe Telos. Yoda o văzuse deja. Şi de aceea ştia că vei da greş.

— Yoda! Xanatos scuipă cuvântul. Trolul acela până la genunchi! Crede că are putere. Nu a visat nici măcar o zecime din puterea pe care o am eu acum!

— O ai? întrebă Qui-Gon blând. De unde ai tu o astfel de putere, Xanatos? Eşti un manager de nivel mediu al unei corporaţii, trimis să facă ceea ce spune consiliul.

— Eu nu fac decât ceea ce doresc.

— De aceea eşti aici? Bandomeer este un test al abilităţilor tale?

— Nu am nevoie de teste, se răsti Xanatos. Eu fac regulile. Bandomeer este al meu. Tot ce trebuie să fac este să întind mâna şi să îl iau.

Se apropie, mantia învârtindu-se şi atingându-l pe Qui-Gon.

— Este o planetă minusculă. Nesemnificativă din punct de vedere galactic. Totuşi, varsă avere în mâinile mele. Dacă ai scăpa de regulile obositoare ale Jedilor, ar face acelaşi lucru şi pentru tine. Dar nu, Qui-Gon este prea bun. El nu este ispitit. El nu este niciodată ispitit.

— Bandomeer nu este al tău ca să-l deţii. Qui-Gon se depărtă o lungime de braţ de Xanatos. Ai fost întotdeauna prea încrezător. Ai mers prea departe de data asta.

— Nu. Ochii albaştri întunecaţi ai lui Xanatos sclipiră. Îşi scoase sabia. Abia acum am mers prea departe.

Într-o clipită, sabia lui Qui-Gon prinse viaţă. Când Xanatos sări să-i dea prima lovitură, Qui-Gon se mişca deja pentru a o devia. Săbiile se întâlniră şi sfârâiră. Qui-Gon simţi în braţ puterea loviturii lui Xanatos. Xanatos nu-şi pierduse puterea de luptă. Devenise mult mai puternic, mişcându-se cu graţie şi economisind energie. Sabia lui sclipea, lovea din nou, întotdeauna cu o răsucire sau într-o direcţie surprinzătoare. Qui-Gon se mişcă defensiv. Ştia că nu-l va putea obosi pe Xanatos, asta fiind o strategie Jedi. Xanatos nu avea doar abilităţi fizice. Qui-Gon putea simţi şi puterea minţii sale. Xanatos încă era în contact cu Forţa. Dar aduna energie întunecată, nu luminoasă.

Qui-Gon sări deoparte pentru a evita o altă lovitură. Xanatos râse. Era timpul să schimbe regulile luptei. Se apărase destul. Qui-Gon ţâşni spre Xanatos, sabia lui bâzâind şi fulgerând. Dădu o lovitură după alta, pe care Xanatos le devie. Fumul şi sfârâitul umplură aerul. Xanatos râse din nou. Qui-Gon folosi o secvenţă de mişcare pentru a-l fixa pe Xanatos de zidul clădirii. Dar Xanatos sări pe grămada de zgură şi se răsuci în aer, aterizând în cealaltă parte lui Qui-Gon.

— Ai distrus tot ce am iubit, îl acuză Xanatos, sabia lui abia ratând umărul lui Qui-Gon, atât de aproape încât îi arse uşor ţesătura tunicii. M-ai distrus în ziua acea, Qui-Gon. Şi totuşi, am renăscut. Mai puternic, mai înţelept. Te-am întrecut.

Săbiile lor se încleştară, zumzănd furioase. Qui-Gon simţi lovitura în braţ, dar nu se clătină. Xanatos îl lovi cu un picior, dar

Qui-Gon se aştepta la asta şi se feri. Xanatos îşi pierdu echilibrul. Aproape căzu, dar îşi reveni la timp.

— Jocul de picioare a fost întotdeauna slăbiciunea ta, spuse Qui-Gon sec în timp ce dădea o lovitură în umărul lui Xanatos. Xanatos se răsuci, dar nu înainte ca Qui-Gon să-l vadă strâmbându-se de durere. Dacă m-ai întrecut, e doar în mintea ta.

Poate că fusese batjocura. Poate că Qui-Gon îi provocase în cele din urmă o durere reală. Dar Xanatos azvârli şi cealaltă parte a pelerinei după umăr. O a doua sabie de lumină apăru brusc în mâna lui. Surprins, Qui-Gon îşi pierdu atenţia pentru o clipă. Sabia nu putea să îi aparţină decât unei singure persoane.

— Şi unde este noul tău ucenic? râse Xanatos.

Deci Xanatos era responsabil pentru dispariţia lui Obi-Wan. Acum o ştia cu siguranţă. Xanatos simulă un atac spre stânga, atacă pe dreapta, apoi dansă din nou spre stânga. Qui-Gon îşi aminti manevra de la Templu. Îi blocă uşor lovitura.

Se lupta cu trecutul. Trecutul lui. Poate că-l putea învinge Xanatos, dar bătălia nu era câştigată. Numai viitorul conta acum. Obi-Wan era viitorul. Trecutul putea aştepta. Qui-Gon se opri, ştiind că Xanatos era pregătit să continue lupta. Era gata să dea lovitura de moarte, dacă putea.

Brusc, Xanatos se întoarse, făcu trei paşi lungi spre grămada de zgură şi se împinse, zburând prin aer cu ambele săbii de lumină îndreptate spre Qui-Gon, cu fiecare muşchi gata să dea lovitura finală.

Dar întâlni aerul gol. Qui-Gon se răsuci, smuci sabia lui Obi-Wan din mâna nepregătită a lui Xanatos. Apoi, pentru prima dată în viaţa sa, Qui-Gon fugi de luptă.

Trebuia să-l găsească pe Obi-Wan. Vântul rece îi fluieră pe lângă urechi în timp ce traversa curtea minei la viteză maximă.

Auzi vocea lui Xanatos ridicându-se din ceaţă.

— Fugi, laşule! Dar nu poţi scăpa!

— Se pare că am scăpat deja! strigă Qui-Gon.

Râsul lui Xanatos fu îngrozitor.

— Doar pentru moment, Qui-Gon. Doar pentru moment.

Capitolul 13

Timp de două zile şi două nopţi, Obi-Wan se strădui să folosească Forţa ca să-şi dezactiveze electro-gulerul. Rănile i se vindecau încet. Corpul îi era uzat de la munca în mină. Minerii erau ţinuţi într-o stare de semi-înfometare, dar dacă se clătina cineva, gardienii îl băteau sălbatic cu electro-jabberele. Toţi paznicii erau Imbati, creaturi cunoscute pentru mărimea şi cruzimea lor, dar nu şi pentru inteligenţă. Erau înalţi precum copacii, cu pielea tare şi picioare masive care se terminau cu degete late şi apucătoare. Capetele le erau mici pentru corpurile lor şi dominate de urechi mari, căzute.

Lifturile îi duceau pe mineri sub fundul mării. Tunelurile mici erau extrem de periculoase. Existau scurgeri frecvente şi, ocazional, mai exploda câte un tunel, înecând pe toată lumea dinăuntru. Dar lucrul de care se temeau minerii cel mai tare era fluxul de aer rău din tuneluri. Era o moarte mai lentă prin sufocare.

— Aştept cu nerăbdare ziua de astăzi, remarcă Guerra în timp ce aşteptau să le vină rândul la lift.

Inima lui Obi-Wan se strânse. Ori de câte ori Guerra era mulţumit, ştia că avea probleme. Guerra se distra de teroarea mineritului tratând-o ca pe o imensă glumă jucată pe seama tuturor.

— De ce? întrebă el cu atenţie.

— Tu de acolo! strigă un paznic. Obi-Wan înţepeni, dar gardianul traversă spre un Meerian care se oprise să-şi regleze centura cu servo-scule. Nu mai ţine linia! urlă el, lovindu-l cu jabberul. Minerul strigă şi se mototoli pe podea. Paznicul îl dădu deoparte. Fără mâncare timp de trei zile pentru asta!

Nimeni nu încercă să-l ajute pe Meerian. Ştiau cu toţii că vor primi acelaşi tratament. Obi-Wan se strecură în lift alături de Guerra.

— Astăzi mergem la cel mai adânc subnivel, spuse Guerra. Urme de ionită.

— Ce e în neregulă cu ionita? întrebă Obi-Wan.

— Chiar şi urmele de mineral au o sarcină alternativă,

explică Guerra. Nu pozitiv, nu negativ, ci nul. Deci! Instrumentele se pot deregla. Dacă se produce un flux de aer rău, nu avem avertisment. Asta face treaba distractivă. Ha! Nu prea.

Ochii lui galbeni îl priviră sumbru pe Obi-Wan din mijlocul cercurilor albe.

— Săptămâna trecută, temporizatorul de avertizare al lui Bier a murit din cauza nivelului ridicat al concentraţiei de ionită, spuse un alt miner. Era într-un costum de apă, mapând fundului mării. A rămas fără oxigen şi nu a revenit în tunel.

Obi-Wan urmări luminile indicatoare bifând coborârea. Se simţi el însuşi ca un vid. Dispăruse total. Era mult sub fundul mării, într-un loc în care Qui-Gon nu s-ar gândi niciodată să caute. Şi chiar dacă Qui-Gon l-ar putea găsi... chiar l-ar salva?

Cuvintele batjocoritoare ale lui Xanatos răsunau în mintea lui Obi-Wan.

L-ar trăda Qui-Gon pe Obi-Wan la fel cum susţinea Xanatos că l-a trădat pe fostul său ucenic? L-ar lăsa Qui-Gon să moară?

Obi-Wan credea că nimic nu poate fi mai rău decât munca grea din timpul zilei, dar noaptea, gardienii îşi slăbeau controlul. Minerii aveau nevoie să se descarce. Amuzamentul ales de ei era lupta. Nu aveau nimic de pierdut, iar pariurile erau plasate conform unui sistem complex despre cât de rău putea fi mutilat cineva. În noaptea precedentă, un miner îşi pierduse un ochi.

Obi-Wan învăţase să nu stea în calea lor. Părăsi camerele minerilor şi îl găsi pe Guerra pe punte. Aceasta era extrem de rece, dar Guerra nu părea să o simtă. Stătea întins afară, pe puntea metalică, urmărind stelele.

— Într-o zi mă voi întoarce acolo sus, îi spuse el lui Obi-Wan.

— Sunt sigur că vei reuşi, Guerra, spuse Obi-Wan stând pe punte lângă el.

— Da, şi eu sunt sigur, spuse Guerra, apoi murmură *Nu prea* încet, în barbă.

— Guerra, ai fost peste tot pe platformă. Ai văzut vreodată o cutie cu un cerc rupt pe ea? întrebă Obi-Wan.

— Da, sigur, răspunse Guerra spre surprinderea lui Obi-Wan. Tocmai am avut de făcut inventarul. Ei rotesc munca asta, astfel încât nimeni să nu aibă vreo şansă să fure. Era o cutie ca

asta în camera explozibililor. Nu era enumerată pe foaia mea, dar gardienii mi-au spus să nu vorbesc despre ea. Deci am tăcut. Nu sunt prost!

— Crezi că m-ai putea duce în camera explozibililor?

Guerra sări în sus.

— Sper că asta e o glumă, Obawan. Eşti aruncat de pe platformă pentru furt!

— Nu am de gând să fur nimic, promise Obi-Wan. Vreau doar să mă uit la ea.

— O idee grozavă, Obawan! zâmbi Guerra. Să mergem! Se întinse din nou. Nu prea, mint! Nu îmi risc gâtul pentru nimeni, nu-ţi aminteşti?

— Şi dacă aş şti o modalitate de a-ţi demonta electro-gulerul? Am putea fura o barcă şi ne-am întoarce pe continent.

Guerra îi aruncă o privire lungă.

— Dacă acest lucru este adevărat, de ce zumzăie gulerul tău, prietene?

— Pot s-o fac, spuse Obi-Wan. Dar aştept momentul potrivit. Ştia că de îndată ce rănile se vindecau, va fi capabil să valorifice Forţa. Era sigur. Ai încredere în mine.

— N-am încredere în nimeni, spuse Guerra încet. Niciodată. De asta sunt încă în viaţă după trei ani.

— Ei bine, ce ai de pierdut? întrebă repede Obi-Wan. Doar du-mă la gardian, apoi arată-mi unde ai văzut cutia. Voi lua toată vina asupra mea dacă voi fi prins.

— Nu va renunţa la chei, clătină Guerra din cap. E împotriva regulilor.

— Lasă asta în seama mea, spuse Obi-Wan.

— Trebuie să fac nişte verificări suplimentare, îi spuse Guerra paznicului. Am nevoie de chei.

— Dispăreţi sau vă arunc peste bord! zise paznicul ridicând electro-jabberul.

Obi-Wan invocă Forţa. Ştia că nu are puterea de a modifica obiectele fizice. Dar se baza pe faptul că mintea mică şi limitată a unui Imbat se va supune voinţei sale.

— S-ar putea să nu fie o idee proastă, spuse Obi-Wan. Ar trebui să verificăm din nou proviziile.

— S-ar putea să nu fie o idee proastă, spuse gardianul, aruncându-i lui Guerra cheia electronică. Verifică din nou

proviziile.

Guerra se uită fix la Obi-Wan.

— Ce ai făcut, Obawan?

— Nu contează, spuse Obi-Wan. Grăbeşte-te.

Guerra îl conduse la camera explozibililor. Deschise uşa şi Jediul intră rapid.

— Unde este cutia? întrebă el. Guerra? Arată-mi şi apoi poţi pleca.

Guerra se opri în prag. Ochii lui galbeni se lărgiră.

— Aud paşi, şopti el. Aleargă. Paznicii! Cred că uşa are alarmă silenţioasă.

— Intră şi închide uşa! şuieră Obi-Wan.

Dar, în schimb, Guerra începu să strige.

— Este aici! L-am găsit! Se întoarse trist către Obi-Wan. Chiar dacă sunt în pericol, nu aş trăda niciodată un prieten. Aşa că...

— Nu prea, termină Obi-Wan pentru el în timp ce gardienii năvăleau înăuntru.

Guerra le arătă, iar gardianul îşi repezi electro-jabberul spre Obi-Wan. Durerea îl făcu să se prăbuşească în genunchi. Se simţi pe sine fiind dus la închisoare şi aruncat înăuntru.

— Pedeapsa pentru furt este aruncatul peste bord, auzi el un paznic spunând.

— Tura mea s-a terminat, răspunse celălalt cu un căscat. Mâine dimineaţă e destul de bine.

Capitolul 14

Călătoria la Telos ar fi trebuit să fie fără evenimente. Yoda găsise pe cineva dispus să-i transporte, un pilot care ducea un transport de droizi în sistemul Telos. Tensiunile izbicniră de la început între pilot şi Xanatos. Stieg Wa era tânăr, nesăbuit şi încrezător. Fusese singur de când era copil şi prosperase în tot felul de aventuri periculoase. Îl tachină cu bunăvoinţă pe Xanatos pentru că fusese adăpostit în Templul Jedi şi nu ştia nimic despre viaţa reală. Poate că Yoda prevăzuse ciocnirea personalităţilor lor. Poate că era doar un alt test. Qui-Gon îl avertiză pe Xanatos să-şi păstreze cumpătul, pentru a nu lăsa să-l afecteze glumele geniale ale pilotului. Zâmbind, Xanatos îl asigură pe Qui-Gon că nu îl vor afecta.

Pericolul călătoriei consta în traversarea sistemului Landor, cunoscut a fi plin de piraţi. Stieg Wa era încrezător că va putea să treacă; o făcuse de nenumărate ori. Dar când trei nave ale piraţilor apelară transportorul şi îl avertizară pe Stieg Wa să se predea, descoperi că un indicator crucial era defect. Sistemul de camuflare al navei funcţiona defectuos. Stieg Wa, refuzând să se predea, ambală micul transportor, evitând focurile de blaster într-un spectacol uimitor de îndemânare. După ce scăpară de piraţi, Stieg Wa îi anunţă că sistemul de camuflare fusese sabotat. Dădu vina pe Xanatos. Qui-Gon, desigur, îl crezu pe Xanatos, când acesta jură că nu avea nimic de-a face cu asta. De ce ar fi riscat ca piraţii să atace o navă pe care se afla şi el?

Stieg Wa se afla pe platforma dorsală pentru a repara dispozitivul, când s-au întors piraţii. A fost lovit de focul unui blaster şi apoi capturat. Xanatos îl conduse pe Qui-Gon la capsula de evacuare. Programase deja coordonatele pentru Telos.

Când Qui-Gon îl întrebă de ce îşi luase o asemenea precauţie, el zâmbi.

— Mă asigur întotdeauna că am o cale de scăpare, spuse el.

Zorii încă erau la o oră distanţă atunci când Qui-Gon coborî din transportor la *Zona de Îmbogăţire*. Meerianul trimis să-l întâlnească se grăbi să-i iasă în cale.

— Eu sunt RonTha. Mă bucur că pot să vă urez bun venit...

— Unde este Si Treemba? îl întrerupse Qui-Gon crunt, păşind spre clădirea principală.

— E-el e în cupolă, vă aşteaptă, spuse RonTha, alergând pentru a ţine pasul cu Qui-Gon. Dar trebuie respectat protocolul. Trebuie să vă înregistraţi...

— Du-mă la el, ceru Qui-Gon.

— Dar protocolul...

Qui-Gon îşi fixă privirea asupra lui RonTha. Nu avu nevoie să folosească Forţa. Meerianul se mototoli sub forţa iritării sale.

— Pe aici, spuse el, grăbindu-se înainte.

Un foşnet de cereale anunţă prezenţa lui Si Treemba. Sări în afara terenului când îl văzu pe Qui-Gon.

— Urmărim de când a fost răpit Obi-Wan, spuse el. Nimeni n-a intrat sau ieşit.

Qui-Gon se uită cu compasiune la Si Treemba. Tânărul Arconan părea atât de obosit, încât Qui-Gon nu ar fi fost surprins dacă ar fi adormit din picioare.

— Nu ar fi trebuit să adormim în noaptea aceea, spuse Si Treemba. Obi-Wan a spus că va sta primul de veghe. Ar fi trebuit să rămânem....

— Acum nu este momentul să regândim trecutul, spuse cu blândeţe Qui-Gon. Avem doar prezentul. Trebuie să-l găsim pe Obi-Wan. Ce ai văzut?

— Nu prea multe, recunoscu Si Treemba. L-a luat un grup de bărbaţi în uniforme Offworld. I-am urmat, dar i-am pierdut în cupolă.

Si Treemba îşi lăsă capul în jos. Qui-Gon încercă să nu-şi arate frustrarea. Si Treemba se simţea şi aşa suficient de rău. Dar cum ar putea să-l găsească pe Obi-Wan cu atât de puţine informaţii? Brusc, Qui-Gon observă că RonTha arăta foarte nervos. Meerianul transpira şi părea că vrea să plece. Qui-Gon îşi îndreptă toată atenţia asupra lui.

— Ai văzut ceva, RonTha?

— Eu? Dar e interzis să fim în cupolă noaptea, protestă RonTha. E împotriva tuturor protocoalelor.

— Nu mi-ai răspuns la întrebare, spuse politicos Qui-Gon.

— Eu încerc să respect regulile, spuse RonTha.

— Şi reuşeşti mereu? întrebă amabil Qui-Gon. Îşi domoli nerăbdarea. Oricine poate fi tentat să încalce regulile.

— Fructul este atât de bun, şopti RonTha. Doar o gustare înainte de culcare...

— Spune-ne, zise Qui-Gon hotărât.

RonTha înghiţi.

— Am fost în livadă, când am văzut un grup de bărbaţi care purtau ceva. Îi conducea cineva. Cineva într-o pelerină neagră...

Qui-Gon dădu din cap încurajator.

— La început doar m-am ascuns. Dar apoi am văzut că îl duceau pe Obi-Wan. Era în sarcina mea! Eram responsabil pentru el. Deci i-am urmat până la debarcaderul de la mare.

Qui-Gon se încruntă.

— Au plecat pe mare?

El aprobă din cap.

— Doi dintre bărbaţi, cu Obi-Wan.

Unde ar putea merge? se întrebă Qui-Gon. Marea era vastă şi nu existau insule sau recife.

— Au spus ceva? întrebă el.

— Nimic semnificativ, spuse RonTha. Ceva curios, totuşi. Unul dintre ei i-a spus lui Obi-Wan că îl va revedea peste cinci ani, dacă supravieţuia. Obi-Wan nu a răspuns, desigur. El era încă inconştient.

— Cinci ani? repetă Qui-Gon.

— Minele de mare adâncime! exclamă Si Treemba.

Desigur, gândi Qui-Gon. Unde era mai bine să-l ascunzi pe Obi-Wan decât pe o platformă de minerit la adâncime?

— Găseşte-mi o barcă a Corpului Agricol, îi porunci Qui-Gon lui RonTha.

— Dar este împotriva proto..., vocea lui RonTha şovăi sub impactul privirii îngheţate a lui Qui-Gon. Da, imediat, fu el de acord.

* * *

Qui-Gon împinse motorul hidronavei la maximum. Săgetă peste marea cenuşie la doar câţiva centimetri deasupra valurilor. RonTha reuşise să-i dea coordonatele precise ale

platformei miniere, iar el le introdusese în calculatorul de bord al navei. În plus, RonTha îl asigurase că platforma era prea mare ca să o poată rata.

Apăru ca o pată gri mai închisă pe linia gri a orizontului mării. Pe măsură ce Qui-Gon se apropia, pata se transforma în turnuri şi clădiri – un mic oraş în mijlocul mării. Qui-Gon concentră o pereche de electrobinoculari asupra platformei. Scană după orice urmă a lui Obi-Wan. Brusc, văzu mişcare chiar pe margine. Un grup de bărbaţi împingea ceva... Strânsoarea lui Qui-Gon se accentuă în timp ce mărea zoomul. Era Obi-Wan! Gardienii îl loveau cu capetele dure ale electro-jabberelor, împingându-l spre marginea platformei. Aveau să-l arunce peste margine!

Qui-Gon forţă motorul. Era deja la viteză maximă. Disperat, îşi dădu seama că era prea departe. Singura lui speranţă era că Obi-Wan va supravieţui căderii şi va fi capabil să-l găsească. Zbură peste marea plată, din ce în ce mai aproape. Obi-Wan era chiar la margine. Inima lui Qui-Gon se contractă de durere. Să-l piardă în felul ăsta! Nu şi-o va ierta niciodată.

Dar, în timp ce se îndrepta spre Obi-Wan, o mişcare îi atrase atenţia de la un nivel inferior al platformei. Cineva crease un fel de trambulină dintr-o prelată de carbon. Tocmai o lega de structura care sprijinea platforma principală. În timp ce Qui-Gon privea, două braţe lungi, flexibile se întinseră, poziţionând trambulina în aer. Obi-Wan căzu. Qui-Gon îi urmări căderea prin electrobinocular. Chipul lui Obi-Wan era sumbru, dar calm, lipsit de teroare. Era hotărât să lupte până la capăt, dar accepta moartea în caz că aceasta venea. Ca un Jedi. Apoi, Obi-Wan văzu trambulina de dedesubt. De la distanţă, Qui-Gon simţi valurile de Forţă venind dinspre tânăr. Îşi concentră propria sa voinţă pentru a-l ajuta, concentrând Forţa, dorind ca trupul lui Obi-Wan să se răsucească spre prelată. Obi-Wan păru să se agaţe de aer şi să se tragă la stânga, deplasându-se în timpul căderii. Căzu în mijlocul trambulinei. În secunda următoare, braţele acelea lungi se retraseră şi îl traseră pe Obi-Wan în siguranţă.

Qui-Gon era acum aproape de platformă. Auzi strigătele furioase ale gardienilor când văzură ce se întâmplase. Se întoarseră, alergând spre un lift pentru a coborî la nivelul

inferior. Qui-Gon se opri, săltând pe mare în timp ce arunca repede o frânghie de carbon peste unul dintre stâlpi şi lega bine ambarcaţiunea. Apoi aruncă o altă frânghie spre platforma unde dispăruse Obi-Wan. O testă, apoi urcă.

Obi-Wan alerga pe coridor împreună cu creatura cu braţe lungi. Brusc, se opri de parcă Qui-Gon i-ar fi strigat numele, deşi nu spusese nimic. Se întoarse pentru a-l vedea pe Qui-Gon sărind peste balustradă.

— Speram că vei veni, spuse el.

Qui-Gon aprobă din cap.

— Aproape că am ajuns prea târziu. Grăbeşte-te.

— Aceasta este Guerra, spuse Obi-Wan, arătând spre salvatorul său.

— Adu-l. Vin gardienii, spuse grăbit Qui-Gon. Au văzut ce s-a întâmplat.

Mâinile lui Guerra zburară spre guler.

— Nu pot să plec. Nici tu, Obawan.

Obi-Wan se uită la Qui-Gon.

— Este un guler electric. Ne va arunca în aer dacă plecăm.

Qui-Gon dădu din cap. Îşi concentră Forţa mai întâi asupra gulerului lui Obi-Wan. Trimise o energie neutră în emiţător. Obi-Wan atinse gulerul.

— Zumzetul a dispărut.

— Va trebui să găsim pe continent o modalitate să-l îndepărtăm, spuse Qui-Gon.

— Acolo este semnalul de transmisie, le explică Guerra. Paznicii din biroul de securitate de la debarcaderul Bandor au emiţătorul.

Qui-Gon concentră Forţa pe gulerul lui Guerra, dar se întoarse brusc. Liftul se deschidea în spatele lui. Focurile de blaster le trecură pe la ureche.

— Vei avea nevoie de asta, îi spuse lui Obi-Wan şi îi aruncă sabia de lumină.

Cele două săbii de lumină fredonară la unison în timp ce se întorceau cu faţa spre paznici. Cei patru Imbati ezitară. Nu văzuseră niciodată asemenea arme. Dar, fiind încă înfuriaţi de evadarea lui Obi-Wan, se grăbiră să atace.

Qui-Gon sări pe balustradă, se aruncă cu uşurinţă prin aer şi ateriză în spatele lor. Obi-Wan atacă din faţă. Se mişcară într-

un duet graţios, înainte şi înapoi, forţând gardienii înapoi spre lift şi deviind cu uşurinţă focul blasterelor.

— Mai vin gărzi, Obawan! ţipă Guerra.

Cincisprezece gardieni deschiseră focul înspre ei de pe scara de la capătul îndepărtat al platformei, trăgând în timp ce alergau.

— E timpul să plecăm, îi spuse Qui-Gon lui Obi-Wan.

Cu un strigăt, Guerra se prăbuşi, lovit de focul blasterului. Îşi ridică privirea spre Obi-Wan.

— E doar o zgârietură, spuse el. Du-te. Îi voi opri eu pentru tine.

Obi-Wan îi puse un blaster în mână.

— Nu, tu du-te. Sus pe scară. Şi ascunde-te. Peste o oră, gulerul tău va fi dezactivat pentru totdeauna. Ai încredere în mine.

Guerra zâmbi slab.

— Nu... am încredere în nimeni, spuse el încet. Dar când Obi-Wan şi Qui-Gon deviară focurile de blaster, reuşi să şchiopăteze pe scări, apoi se întoarse. Nu prea, Obawan! Am încredere în tine.

Obi-Wan sări peste gardienii căzuţi, se urcă pe balustradă şi sări spre frânghie. Alunecă în jos şi ateriză în hidronavă. Qui-Gon îl urmă. Porni motorul. În focul de blastere ce cădea asupra lor, se îndreptară spre marea deschisă.

Capitolul 15

De îndată ce au fost în afara razei focurilor de blaster, Qui-Gon stabili cursul spre Bandor. Obi-Wan stătea lângă el, privind înainte. Nu ştia ce să întrebe mai întâi.

— Ai spus că sperai că voi veni, remarcă Qui-Gon încet. Nu că ştiai, ci sperai.

Obi-Wan nu vorbi pentru o clipă.

— Trebuie să ştiu despre Xanatos, spuse el în cele din urmă. Mi-a spus că l-ai trădat. Că a fost ucenicul tău şi că a avut încredere în tine.

— L-ai crezut? întrebă Qui-Gon.

Obi-Wan făcu o pauză. Vântul îi flutură părul peste faţă.

— Nu cred că ai trăda un Padawan, spuse el în cele din urmă. Dar nu înţeleg de ce te urăşte atât de mult. Are motiv, Qui-Gon? A aranjat Xanatos să mă închidă pe platforma minieră doar ca să se răzbune pe tine?

Maestrul Jedi aprobă din cap cu un ton sumbru.

— Da, aşa cred. E timpul să-ţi vorbesc despre el. Ar fi trebuit să-ţi spun mai înainte.

Ceaţa începuse să apară pe mare. Obi-Wan îi putea gusta picăturile pe buze. Griul îl înconjura într-un cerc; ceaţa argintiu-cenuşie deasupra, mare cenuşiu-mată dedesubt. Cuvintele lui Qui-Gon păreau să vină spre Obi-Wan dintr-un trecut la fel de ceţos ca şi împrejurimile, şi la fel de îndepărtat.

— Fiecare ucenic Jedi aduce ceva unic în Templu, începu Qui-Gon. Chiar şi la o vârstă fragedă, Xanatos s-a remarcat prin inteligenţa sa acerbă, rapidă şi agilă. Era un lider. Am crezut că este cel mai promiţător băiat care a venit la Templu în mulţi ani. La fel şi Yoda.

Qui-Gon se opri. Făcu o mică corecţie la direcţia de mers a navei.

— Cu toate astea, Yoda a avut unele întrebări. Când Xanatos a crescut şi l-am luat ca ucenic al meu, m-au supărat ezitările lui Yoda. Am crezut că Yoda îmi pune la îndoială judecata. Desigur, el era circumspect din cauza băiatului. A văzut ceva ce eu nu am văzut. Când Yoda a sugerat o ultimă

misiune, m-am bucurat. M-am gândit că, în cele din urmă, îi voi putea demonstra lui Yoda că am avut dreptate. Xanatos se va dovedi demn, va dovedi ceea ce eu văzusem în tot acest timp.

Qui-Gon se întoarse spre Obi-Wan.

— Îmi vezi greşeala.

Nu era o întrebare. Obi-Wan aprobă din cap.

— Cred că da. Ceea ce *tu* puteai dovedi. Ceea ce *tu* doreai.

— Deci a fost un test şi pentru mine, spuse Qui-Gon. Dar nu ştiam asta la momentul respectiv. Mă lăsasem condus de ego-ul şi mândria mea. Trebuia să am dreptate. E important să ştii asta, Obi-Wan. Chiar şi un Cavaler Jedi este doar o fiinţă vie, cu aceleaşi defecte.

— Nu suntem sfinţi, ci căutători, spuse Obi-Wan, repetând o zicală Jedi.

— Yoda ne-a trimis pe Telos, planeta natală a lui Xanatos. Xanatos nu îşi mai văzuse tatăl, Crion de mulţi ani. Între timp, Crion adunase putere. Telos se remarca prin cercetările sale ştiinţifice. Oamenii de ştiinţă de pe Telos sunt inovatori geniali. Crion le-a folosit descoperirile pentru crea o mare bogăţie pentru planetă. Şi pentru sine. A adunat putere şi conducea planeta ca guvernator. Cu toate astea, nu se baza pe consilieri sau pe Senatul său. Conducea singur. Xanatos a văzut cât de puternic era tatăl său. Ce viaţă luxoasă ducea. Toate bogăţiile din galaxie erau la îndemâna lui Crion. Xanatos a văzut asta şi a început să crească în el o foame. O furie. A văzut că, luându-l, îl lipsisem de un alt tip de putere. Îl privasem de ea. I-a urât pe Jedi pentru asta.

Qui-Gon se uită fix la ceaţă.

— Renunţăm la multe lucruri atunci când alegem această viaţă, Obi-Wan. Suntem sortiţi să nu avem casă, nici putere măsurabilă. Xanatos avea aceste lucruri la îndemână. Crion l-a văzut pe fiul său şovăind. Ajunsese să-şi regrete decizia de a-l lăsa pe Xanatos să plece. Era bătrân şi pierduse orice prieten, orice aliat. Aşa că l-a îndemnat pe Xanatos să i se alăture în marile sale planuri. Am văzut atunci că Yoda a simţit că se va întâmpla asta, că acesta era ultimul mare test. Qui-Gon oftă. Nu m-am îndoit de înţelepciunea lui Yoda. Am făcut ceea ce am ştiam că trebuia. Am dat un pas înapoi. Nu am încercat să-l ghidez pe Xanatos. Era pregătit să aleagă singur.

— A ales greşit, spuse încet Obi-Wan.

— Crion devenise lacom, aşa cum fac adesea cei puternici. Avea planuri secrete de a purta un război împotriva unei planete vecine. Nu era suficient că avea cercetarea. Dacă Telos avea acces şi la resurse – minerale, fabrici –, putea deveni şi mai puternic. Tratatul dintre cele două lumi era prelungit automat la fiecare zece ani. În anul acela, Crion a cerut o renegociere. Am aflat mai târziu că fusese o şmecherie, o modalitate de a trage de timp până când putea ridica o armată. Eu trebuia să monitorizez negocierea. Xanatos a sabotat în mod deliberat prima întâlnire, la indicaţiile tatălui său. Vezi tu, ei voiau să enerveze populaţia de pe Telos. Dar eu am aflat şi le-am dezvăluit celor de pe Telos ceea ce ştiam. S-au ridicat împotriva lui Crion. Dar bătrânul nu a cedat. Xanatos l-a îndemnat să lupte. Au angajat o armată pentru a înăbuşi rebeliunea şi a rămâne la putere. A izbucnit războiul civil. Brusc, murea lumea. Situaţia scăpase de sub control. Şi totul pentru că nu vedeam clar ce era capabil Xanatos să facă. Qui-Gon strânse comenzile bărcii. Xanatos a condus armata. Ultima bătălie a fost purtată în camerele guvernatorului. Crion a fost ucis. Qui-Gon se opri, cu o expresie sumbră. Eu l-am ucis, spuse el solemn. I-am dat lovitura ucigaşă în faţa fiului său. Sabia mea a tăiat inelul de pe degetul lui Crion. În timp ce tatăl său zăcea pe moarte, Xanatos l-a ridicat din focul în care căzuse. A apăsat metalul fierbinte pe obraz. Încă mai aud sfârâitul arsurii. Tu încă mai poţi vedea cicatricea.

— Un cerc rupt, spuse Obi-Wan.

Qui-Gon se întoarse cu faţa către Obi-Wan. Chipul îi era sumbru, împietrit de amintiri.

— A spus că cicatricea îl va ajuta să-şi amintească mereu ceea ce-i luasem. Cum îl trădasem. Faptul că muriseră mii de oameni din cauza lăcomiei tatălui său nu însemna nimic pentru el. Greutatea acelor decese însemna totul pentru mine.

— Ce s-a întâmplat? întrebă Obi-Wan.

— Şi-a scos sabia împotriva mea, spuse Qui-Gon cu privirea schimbându-se încă o dată când îşi aminti trecutul. Am luptat până la epuizare. În cele din urmă i-am zburat sabia din mână şi am stat deasupra lui. Dar nu i-am putut da lovitura fatală. Xanatos a râs de mine. A fugit. L-am căutat pe Telos, dar furase o navă de transport şi tezaurul şi scăpase în spaţiu. A

dispărut fără urmă... până acum.

Capitolul 16

— Ne apropiem de portul Bandor, spuse Qui-Gon uitându-se la instrumente.

— Trebuie să luăm emiţătorul, îi spuse Obi-Wan. I-am promis lui Guerra.

Qui-Gon încuviinţă din cap şi se îndreptă spre debarcaderul Offworld. Au legat hidronava şi s-au îndreptat spre biroul de securitate Offworld.

— Ai vreun plan? întrebă Obi-Wan.

— Nu avem timp pentru un plan, spuse Qui-Gon, lovind uşa cu piciorul.

Trei paznici Imbati ridicară privirea surprinşi. Înainte să poată face vreo mişcare spre blastere, sabia lui Qui-Gon zumzăi prin aer. Cele trei blastere căzură pe podea în timp ce gardienii se ţineau de încheieturile mâinilor şi urlau.

— Transmiţătoare, vă rog, spuse Qui-Gon pe un ton plăcut.

Când ezitară, îşi trecu lejer sabia prin terminalul de putere. Acesta sfârâi şi se prăbuşi într-o grămadă topită. Cei trei gardieni schimbară priviri înspăimântate. Apoi aruncară pe jos emiţătoarele şi o zbughiră pe uşă.

— E frumos când e uşor, remarcă Qui-Gon.

Se aplecă şi ridică cele trei emiţătoare. Mergând înapoi pe doc, aruncă două dintre ele în mare. Apoi apăsă butonul celui de-al treilea.

— Guerra e liber, spuse el. Acum să vedem dacă putem să-ţi scoatem gulerul.

Qui-Gon îşi puse mâinile mari în jurul gulerului, căutând o fantă sau o muchie. Nu putea rupe gulerul şi nici nu-l putea răsuci. Îşi setă sabia la putere redusă şi încercă să îl taie, dar nu putu.

— Am nevoie de o putere mai mare, iar asta te-ar răni, spuse el.

— Sau m-ar decapita, sublinie vesel Obi-Wan.

Qui-Gon zâmbi scurt.

— Va trebui să găsim o modalitate de a-l scoate în Bandor. Aruncă transmiţătorul către Obi-Wan. Ar fi bine să-l păstrezi

până îl scoatem.

Obi-Wan băgă emiţătorul într-un buzunar interior al tunicii.

— Acum ce facem?

Ochii albaştri ai lui Qui-Gon străluciră.

— Xanatos. Zise numele ca pe un blestem. Trebuie să ne întoarcem în Bandor.

Qui-Gon se urcă pe scaunul şoferului unui speeder de teren la securităţi Offworld. Porni vehiculul şi Obi-Wan sări înăuntru. Speederul porni vuind spre oraşul din depărtare. Cerul era întunecat şi jos. Turnurile miniere din depărtare arătau ca nişte urme de păianjen, crescând pe măsură ce se apropiau de Bandor. Când ajunseră la periferie, Obi-Wan văzu un punct la orizont.

— Cineva vine înspre noi, spuse el.

Qui-Gon aprobă din cap. Îl văzuse. Obi-Wan simţi ceva întunecat în Forţă. Se uită la Qui-Gon.

— Şi eu îl simt, murmură Qui-Gon.

În câteva minute, o motocicletă speeder ajunse lângă ei. Nu avură nevoie să vadă mantia neagră pentru a şti cine o pilota.

— Ţine-te bine, spuse Qui-Gon. Nu cred că Xanatos are chef de conversaţie.

— Are tunuri laser! strigă Obi-Wan.

Un proiectil de tun îi rată la centimetri, ridicând o ploaie de noroi şi pietriş.

— Văd asta, spuse Qui-Gon.

Smuci brusc speederul, întorcându-se spre dreapta în timp ce un alt proiectil fluieră pe lângă ei. Săbiile de lumină erau inutile. Nu aveau blastere. Trebuiau să mizeze pe priceperea lui Qui-Gon. Chiar în timp ce conducea, aduna Forţa în jurul lui, folosind-o pentru a anticipa loviturile. Noroiul şi pietrişul le zburau în faţă, în timp ce Qui-Gon se învârtea, cobora, se întorcea şi se oprea, totul pentru a se sustrage loviturilor mortale ale tunului laser. Fiind pe o bicicletă speeder, Xanatos avea o manevrabilitate mai mare, iar el o folosea pentru a se eschiva brusc în jurul lor, trăgând din stânga. Valul de şoc aproape că îl trimise pe Obi-Wan în zbor.

— Ţine-te bine! strigă Qui-Gon.

Acceleră, pe cât de aproape de sol îndrăznea. Ridica praful de sub el, care sufla în spatele lor într-un nor gros, orbindu-l pe

Xanatos. Câştigară secunde preţioase, nu mai mult. Qui-Gon recunoscu turnurile miniere din faţă. Erau ale *Minei Planetei Mamă*. Acolo ar avea prieteni, arme. Clat'Ha era o luptătoare acerbă. Îi mai salvase viaţa înainte. Intrară în curte, dar nu era nimeni acolo. Toată lumea era în mină, lucrând să o repare. Nu aveau timp să o sune pe VeerTa sau pe Clat'Ha. În spatele lor, îl auzeau pe Xanatos pătrunzând în curte.

Qui-Gon sări din speeder, spunându-i lui Obi-Wan să facă la fel. Xanatos se îndrepta către Qui-Gon şi Obi-Wan cu viteză maximă. Qui-Gon îşi scoase sabia şi îi aplică lui Xanatos o lovitură în timp ce trecea în viteză, dar impactul îl făcu să se învârtă înapoi şi îşi simţi umărul cuprins de durere. Nu se putea lupta cu Xanatos în timp ce se afla pe acel vehicul. Xanatos întoarse şi reveni către ei. Nu avură de ales, aşa că alergară spre intrarea în mină. În timp ce o făceau, Qui-Gon avu o intuiţie îngrozitoare. Făceau exact ceea ce plănuise Xanatos să facă. Îi jucau jocul.

Qui-Gon îl trase pe Obi-Wan în tunel. Se ramifica în mai multe direcţii şi încercă să-şi amintească pe ce drum îl dusese VeerTa către lift. Lăsă Forţa să-l îndrume. Fugi pe tunelul din stânga, cu Obi-Wan pe urme. Liftul se afla la capătul tunelului. Săriră în el şi Qui-Gon apăsă pe numărul celui mai de jos nivel, Nucleul 6. Luminile strălucitoare bâzâiau când ieşiră în tunel. Qui-Gon se întoarse spre stânga.

— Unde mergem? întrebă Obi-Wan în şoaptă.

— Există un alt lift, îi explică Qui-Gon. Ar trebui să fie reperat deja. Xanatos nu ar şti asta. Vom putea să-l ocolim şi să-l atacăm din altă direcţie sau chiar să plecăm din mină. Este mai bine să nu luptăm aici.

Obi-Wan aprobă din cap. Era întotdeauna cel mai bine să lupţi într-un loc unde adversarul tău nu te putea încolţi. Dar nu ăsta era singurul motiv pentru care Qui-Gon voia să scape din mină. Xanatos îi condusese aici cu un scop. Aveau nevoie să-i strice acel plan. O teamă fără nume îl cuprinse pe Qui-Gon, spunându-i era aici ceva cu care nu ar fi vrut să se confrunte. Merseră mai adânc în tunel. Qui-Gon se încruntă în timp ce privea înainte. VeerTa îi spusese că acel tunel era complet blocat.

— De ce...

Deodată, o umbră se desprinse de peretele tunelului.

Xanatos stătea în faţa lui.

— Ai făcut atâtea greşeli, Qui-Gon, spuse el. Este o minune că încă mai exişti. Mai întâi ai dezactivat transmiţătorul, astfel încât eu să ştiu exact unde eşti. Apoi ai intrat în mină, adică exact ce am vrut să faci. Şi apoi ai presupus că nu ştiu despre liftul nordic.

În spatele lui Qui-Gon se auzi zumzetul sabiei de lumină a lui Obi-Wan.

— Pe care dintre voi să ucid mai întâi? murmură Xanatos. Pe tine sau pe băiatul tău neîndemânatic?

Obi-Wan se aruncă cu înverşunare înainte. Sări pe un vagonet de mină, care rulă spre Xanatos. În ultimul moment, Obi-Wan sări din el. Zbură pe deasupra capului lui Xanatos, lovind cu sabia din zbor. Qui-Gon auzi sfârâind carnea de pe mâna lui Xanatos. Urlând, acesta aproape că scăpă sabia, dar o prinse cu cealaltă mână. Obi-Wan ateriză în siguranţă în spatele lui.

— Nu spune că sunt neîndemânatic, zise el.

Învârtindu-se atât de repede, încât Qui-Gon abia prinse mişcarea, Xanatos ţâşni spre Obi-Wan. Băiatul sări înapoi, lovind cu sabia în acelaşi timp. Atacul lui Xanatos abia îl ratǎ. Qui-Gon deja ataca, iar Xanatos se întoarse să-i pareze lovitura. Săbiile lor de lumină se încrucişară, bâzâind. Fumul crescu în tunel.

Xanatos se retrase, sărind pe lângă Obi-Wan şi cei doi Jedi îl urmară prin tunel. În timp ce alergau, podeaua de sub ei se înclină brusc. Qui-Gon îşi dădu seama că tocmai coborau la un nivel inferior. Dând un colţ, abia avură timp să-l vadă pe Xanatos dispărând într-un coridor mai mic care se desprindea de puţul minei. Se grăbiră. Tunelul transversal era îngust şi întunecat. Luminile de aici erau setate să lumineze mai slab. Pământul cobora brusc în jos, iar Xanatos dispăruse.

— Aşteaptă, Qui-Gon, gâfâi Obi-Wan. Eşti sigur că ar trebui să-l urmăm?

— De ce nu? întrebă Qui-Gon nerăbdător, cu sabia pulsând fierbinte în mană.

— Pentru că asta vrea să facem, spuse simplu Obi-Wan.

— Acum e prea târziu, spuse Qui-Gon. El a ales câmpul de luptă, e adevărat. Dar îl putem învinge.

Qui-Gon se întoarse şi fugi prin tunel după Xanatos. Obi-Wan îl urmă. Va sta alături de Qui-Gon până la ultima sa suflare.

Erau adânc în scoarţa planetei, aproape de miez. Căldura era intensă. Qui-Gon văzu un semn slab strălucind în faţă. Nucleul 5. VeerTa îl minţise. Sau nu ştia că acel tunel exista. Tunelul se deschidea într-unul ceva mai larg. Luminile erau mai strălucitoare aici. Imediat după ce părăsiră tunelul mai mic, un panou ascuns se închise în spatele lor. Erau prinşi în capcană. Qui-Gon şi Obi-Wan dădură ocol încet, cu săbiile pregătite. Nu era nicio urmă de Xanatos. Apoi, luminile se stinseră.

Vocea batjocoritoare se auzi din neant.

— Sper că aveţi timp pentru un exerciţiu din Templu.

Brusc, în întuneric, strălucirea roşie a unei săbii de lumină se extinse. Qui-Gon nu aşteptă ca Xanatos să lovească. Se deplasă spre strălucire. Nu putea vedea, lăsând Forţa să-l ghideze. Îşi simţea adversarul, simţea fiorul întunecat al răului său.

Lovi.

— Mi-a ratat, spuse Xanatos. Am fost întotdeauna cel mai bun la testul ăsta. Îţi aminteşti?

Obi-Wan se îndreptă spre dreapta, sperând că el şi Qui-Gon l-ar putea prinde pe Xanatos într-o mişcare clasică de cleşte. Dar sabia se mişcă brusc prin aer şi tăie spre el. Sări înapoi exact la timp. Mirosi fulgerul în aer, atât de aproape fusese.

Acum era o luptă grea, condusă de instinct şi doar cu ajutorul Forţei. Xanatos era un adversar viclean, puternic. Ataca şi se retrăgea într-un ritm furios, mai rapid decât orice alt luptător întâlnise Obi-Wan.

Graţia şi puterea lui Qui-Gon erau uluitoare în nenumăratele dăţi în care întâlnea sabia lui Xanatos, protejându-se pe sine şi pe Obi-Wan de lovituri. Obi-Wan se lăsă pe podea, în speranţa de a-i tăia picioarele lui Xanatos şi a-l doborî. Dar Xanatos se feri şi sări peste el. Simţi suflul aerului când o făcu. Obi-Wan încercă să-şi alunge propria furie pentru a folosi partea luminoasă a Forţei. Mintea îi fusese prea tulbure de furie. Era necesar să se calmeze. Era singura lor speranţă. Atrase Forţa vie ca să-l ghideze. Brusc, îl văzu pe Qui-Gon făcând un pas înapoi. Sabia sa şovăi o clipă. Simţise schimbarea din Obi-Wan?

Obi-Wan simţi că energia Forţei lui Qui-Gon curge brusc înspre el, unindu-se şi pulsând într-o căldură albă. Sabia lui Qui-

Gon străluci iarăşi verde, atât de tare încât lumină zona. Împreună, tăiară prin aer, fără oprire: mişcare, alunecare, ocolire. Xanatos era alungat înapoi, până când îl încolţiră la peretele tunelului. Dar, dintr-o dată, peretele deveni transparent şi se deschise o uşă. Xanatos ţâşni înăuntru.

— Este un lift! strigă Qui-Gon, grăbindu-se înainte.

Dar uşa transparentă se închise. Qui-Gon o lovi cu sabia, dar aceasta ricoşă doar. Vocea lui Xanatos răsună în cavernă printr-un dispozitiv de amplificare.

— Nu contează ce faci acum. Mina este pe cale să explodeze. Am creat aceleaşi condiţii de explozie ca şi ultima dată. Dar mult mai puternică. Gazele se amestecă deja şi vor arde. Eu am suficient timp pentru a ajunge la suprafaţă. Voi, nu.

Auziră cum ascensorul se ridica. Vocea lui Xanatos răsună în întuneric.

— La revedere, vechiul meu Maestru. Fie ca moartea ta să fie la fel de dureroasă ca a tatălui meu.

Capitolul 17

— Tunelul transversal, spuse Obi-Wan.

Împreună, fugiră înapoi spre intrare. Dar, după cum bănuiseră, era sigilată. Qui-Gon îşi puse mâinile pe ea. Era oţel transparent special. În întuneric, arăta ca un perete. Intrarea în tunel dinspre puţul principal era ascunsă în acelaşi mod.

— Este sigilat, spuse Qui-Gon. Şi nu pot să-l deschid. Nu cu Forţa.

— Împreună, atunci, sugeră Obi-Wan.

Se concentrară, atrăgând Forţa împotriva uşii. Nu se deschise, nici măcar nu deveni transparentă.

— Cred că are o încuietoare mai puternică, spuse Qui-Gon. Xanatos nu ar risca să o putem deschide.

— Trebuie să existe o cale, strigă Obi-Wan frustrat.

Lovi uşa cu sabia, dar simţi doar un fior dureros de şoc prin braţ.

— E un panou aici, spuse Qui-Gon. Îl deschise. Străluceau mai multe butoane. Le apăsă, dar nu se întâmplă nimic. E un fel de dispozitiv de blocare, mormăi el.

— A spus că nu avem prea mult timp. Obi-Wan se uită în jur prin tunel. Qui-Gon, a spus că explozia va fi mai puternică...

— Da, răspunse Qui-Gon. Şi sunt sigur că a fost sincer.

Schimbară o privire. Amândoi se gândiră la minerii de mai sus, la Clat'Ha şi VeerTa. S-ar pierde multe vieţi. Visul *Minei Planetei Mamă* ar muri. Bandomeerul ar fi pierdut, de asemenea.

— Mai e doar un singur lucru de făcut, spuse Obi-Wan. Pot să ne scoatem de aici. Eu sunt singurul care poate.

Qui-Gon simţi o nelinişte agitându-se în el.

— Ce vrei să spui?

Obi-Wan atinse gulerul electric.

— Am transmiţătorul, spuse el. Pot să îl reactivez. Dacă mă împing în uşă, explozia ar trebui să o deschidă. S-ar putea să ai timp să evacuezi mina.

— Dar nu vei supravieţui niciodată exploziei! exclamă Qui-Gon.

Obi-Wan întinse mâna în tunică după emiţător.

— Stai cât de departe poţi, îl instrui el pe Qui-Gon.

— Nu, Padawan. Trebuie să existe o altă cale.

— Nu există altă cale şi o ştii, spus Obi-Wan încet. Acum dă-te înapoi.

— Nu! strigă Qui-Gon. Nu mă dau! Şi îţi ordon să nu faci asta.

— Qui-Gon, gândeşte-te la cei mulţi care îşi vor pierde viaţa, spus Obi-Wan repede. Gândeşte-te la ceea ce va câştiga Xanatos. Gândeşte-te la Bandomeer. Misiunea noastră a fost să îl protejăm. Dacă nu fac asta, eşuăm.

— Nu asta este calea, spuse Qui-Gon sumbru.

Faţa lui Obi-Wan era albă şi nemişcată. Determinarea îi strângea fiecare muşchi.

— Ba da, Qui-Gon. Pot să o fac. O voi face.

Capitolul 18

Qui-Gon se întoarse în coşmar. Simţea aceeaşi groază, aceeaşi disperare. Acelaşi sentiment că trebuia să-l împiedice, chiar dacă admira curajul băiatului.

— Nu o voi permite, îi spuse el lui Obi-Wan. Voi folosi Forţa pentru a neutraliza gulerul.

Obi-Wan clătină din cap, cu un zâmbet mic pe faţă.

— Nu o vei putea face. Ştiu că pot să lupt cu tine şi să câştig. Poate că doar de data asta. Dar de data asta am dreptate, nu-i aşa?

Qui-Gon era uimit. Simţi Forţa emanând din Obi-Wan ca un val dezlănţuit. Puterea lui îl uimi. Îl fixă cu privirea pe tânăr. Voinţele lor se încleştară în tăcere în tunelul întunecat. Obi-Wan se lipi de sigiliu, ţinând transmiţătorul lângă el.

— Lasă-mă să mă duc, Qui-Gon, spuse el. Este timpul meu.

Disperat, Qui-Gon privi panoul sigiliului. Voia să-l spargă cu sabia. Voia să-şi lovească propriul trup de uşă. Nu putea lăsa să se întâmple asta! Nu ar lăsa coşmarul să câştige. Coşmarul…

Cercul rupt strălucea. De ce nu îl observase înainte? Logoul secret al Offworld era pe panoul sigiliului. Cercul care aducea trecutul în viitor, dar nu se întâlneau. Trebuia să facă cercul să se întâlnească. Trebuia să aducă trecutul. Trebuia să…

— Aşteptă.

Qui-Gon îşi linişti mintea, lăsând Forţa să-l umple. Atrase şi din puterea lui Obi-Wan, concentrându-se asupra cercului rupt. Îşi imagină cercul mişcându-se, întâlnindu-se, devenind iar întreg. Trecutul ar întâlni viitorul şi ar crea prezentul. Asta era ceea ce conta. Xanatos era în trecut. Obi-Wan era în prezent. Încet, firele separate se mişcară, formând un cerc perfect. Uşa se deschise.

— Ţi-am spus că există o cale mai uşoară, îi spuse el lui Obi-Wan.

Obi-Wan zâmbi uşurat. Transpiraţia îi curgea pe faţă de la căldură şi efort.

— Mai bine ne grăbim.

Alergară înapoi în tunel, urmând răsucirile şi curbele spre puţul principal. Qui-Gon îşi aminti de o sirenă de urgenţă aflată aproape de liftul sudic. O activă şi sunetul pulsator umplu tunelurile.

— Evacuaţi, spunea o voce calmă. Evacuaţi.

— Asta înseamnă că şi noi prebuie să o facem, spuse Obi-Wan, apăsând butonul pentru a ridica liftul.

Dar Qui-Gon ezită. Aruncă o privire în jurul tunelului. Lucraseră aici pentru a-l curăţa. Cutiile de explozivi stăteau stivuite lângă ziduri. Şi o cutie stătea deasupra lor.

— Obi-Wan, spuse Qui-Gon. Asta e cutia pe care ai văzut-o?

Obi-Wan se întoarse.

— Da, spuse el. Dar nu este timp să aflăm ce este în ea. Liftul sosi cu un vuiet. Să mergem, Qui-Gon!

Qui-Gon nu răspunse. Se îndreptă spre cutie. Îşi scoase sabia şi, cu mare precizie, tăie încuietoarea.

— A avut întotdeauna mai multe trucuri, murmură el. Avea întotdeauna o cale de scăpare.

Ridică cu grijă capacul. Aşa cum se bănuise, era o bombă ionică, cel mai distructiv exploziv din galaxie. Obi-Wan veni lângă umărul lui.

— A spus că a amestecat gaze…

— A minţit, spuse Qui-Gon. Bomba asta are cronometru. Şi cred că toate acele cutii stocate peste tot pe Bandomeer sunt setate să explodeze în acelaşi moment. Se întoarse spre Obi-Wan. Reacţia în lanţ va fi enormă. Întreaga planetă ar putea fi distrusă.

Obi-Wan deveni palid.

— Ştii cum să o dezamorsezi?

— Forţa nu va funcţiona, spuse Qui-Gon, ghemuindu-se. Este un declanşator atât de delicat încât Forţa însăşi ar putea să-l activeze. Pot să o fac, dar am nevoie de timp. De mai mult timp decât avem. Qui-Gon se aplecă mai aproape. Acesta pare a fi cronometrul principal. Xanatos trebuie să-l fi pornit când a plecat. Asta este o veste bună. Dacă îl putem dezactiva pe acesta, niciuna dintre celelalte bombe nu va mai exploda.

Obi-Wan înghiţi în sec.

— Care este vestea proastă?

— Este gata să explodeze în trei minute, spuse Qui-Gon.

Iar eu am nevoie de cincisprezece.

Obi-Wan simţi cum treceau secundele, preţioase secunde, în timp ce el încerca să înţeleagă toate astea. Să fi ajuns până aici şi să-l lase pe Xanatos să câştige! Nu putea lăsa să se întâmple una ca asta.

— Ura l-a determinat să distrugă o întreagă planetă doar ca să mă distrugă pe mine, medită Qui-Gon. Ca să nu mai vorbim de o avere considerabilă. VeerTa a spus că bogăţia dată doar de o venă de ionită este incomensurabilă.

— Ionită? întrebă Obi-Wan. Credeam că este o mină de azurit.

— Au găsit o venă după explozie, spuse Qui-Gon. Forţa a ridicat roca din miez.

Făcu un semn în jos, prin tunel.

— Bomba are ceas, nu? întrebă Obi-Wan.

Qui-Gon aprobă din cap.

— Un ceas cu ioni. Precis la miime de secundă. De ce?

Obi-Wan nu răspunse. O zbughi în josul tunelului, spre grămada de resturi. Ridică o piatră şi puse o unghie pe ea. Văzu strălucirea ionitei. Ridică mai multe pietre, stivuindu-le în tunică.

— Mai rămâne un minut, strigă Qui-Gon.

— Nu suntem încă morţi, răspunse Obi-Wan, alergând înapoi la el.

Aşeză cu grijă pietrele în jurul bombei.

— Ce sunt…? Întrebarea lui Qui-Gon îi muri pe buze. Ecranul digital nu mai funcţiona. Ce…

— Ionită, spuse Obi-Wan. Are o încărcătură neutră. Toate instrumentele se opresc. Mai ales ceasurile. Minerii se tem de ionită, dar acum, ea îi va salva. Rânji. Acum ai cele cincisprezece minute, Qui-Gon.

Qui-Gon răsuflă lung.

— Atunci ar fi bine să încep, spuse el.

Capitolul 19

Acoperiţi de murdărie, cu tunicile puţind a transpiraţie, cei doi Jedi obosiţi se îndreptară spre palatul Guvernatorului. Acolo, o găsiră pe SonTag într-o conferinţă cu VeerTa şi Clat'Ha.

— A fost o evacuare de urgenţă la mină, le spuse SonTag, încruntându-se îngrijorată. Cu toate astea, senzorii noştri nu arată nimic în neregulă.

— Tocmai le-am înlocuit şi le-am verificat ieri, interveni Clat'Ha.

— Şi am primit vestea că Offworld a avut o problemă cu platforma de minerit de pe mare, adăugă VeerTa. Electro-gulerele minerilor s-au defectat toate. S-au revoltat şi au abandonat mina. Liderul lor – un Phindian pe nume Guerra – mi-a spus să vă spun că totul este bine.

Obi-Wan simţi un fior de satisfacţie. Guerra era liber.

— Nu că am simpatiza cu Offworld, adăugă Clat'Ha. E un lucru bun. Acei mineri erau sclavi. Dar de ce avem cu toţii defecţiuni ale senzorilor?

— Nu problemele echipamentului sunt necazul vostru, le spuse Qui-Gon. Mă tem că trebuie să vă dezvălui o problemă şi mai dureroasă.

Qui-Gon le spuse rapid ceea ce se întâmplase în mină.

— Deci, Xanatos a fost în spatele primei explozii, spuse SonTag, cu durere pe faţă. Măcar dacă n-am fi avut încredere în el!

— Ştiam că nu trebuia să avem! anunţă VeerTa, cu ochii fulgerând.

Clat'Ha îl privi pur şi simplu pe Qui-Gon.

— Ce vrei să spui prin faptul că trebuie să ne dezvălui o problemă şi mai dureroasă? întrebă ea.

Tipic pentru Clat'Ha să treacă la pasul următor, gândi Qui-Gon admirativ.

— Cineva apropiat vouă ne-a trădat, spuse el. Cineva era în legătură cu Xanatos. A trădat Bandomeerul pentru câştig personal şi i-a spus despre ionită.

VeerTa deveni palidă.

— Dar cine ar face aşa ceva?

Qui-Gon îşi lăsă privirea să rămână asupra ei. Încet, paloarea ei fu înlocuită de o altă culoare. Clat'Ha se întoarse spre ea.

— VeerTa?

— A fost pentru binele Bandomeerului! strigă VeerTa. Asta e ceea ce mi-a spus. Dacă Offworld se afla în secret în spatele *Minei Planetei Mamă*, era sigur că va fi profitabilă.

— Chiar ai crezut că ne va lăsa să deţinem mina? o întrebă Clat'Ha furioasă.

— Mai este ceva, spuse Qui-Gon. Xanatos a avut un plan de rezervă. Voia să arunce în aer mare parte din Bandomeer. Acele negre cutii au fost plantate lângă explozivi în toate *Zonele de Îmbogăţire*, plus pe platformele miniere. Cineva l-a ajutat să le introducă în cupole prin contrabandă.

— A spus că este vorba despre echipamente miniere pentru operaţiunile viitoare, spuse VeerTa şoptit.

— Bandomeer aproape că a fost distrus, spuse SonTag, cu o voce ascuţită ca muchia unei vibro-lame. Dacă n-ar fi fost Jedii...

— N-aş fi avut cum să ştiu! strigă VeerTa. De ce ar distruge Xanatos Bandomeerul? Şi-ar distruge propriile profituri!

Qui-Gon nu spuse nimic. Ştia că dacă exista un lucru mai puternic decât lăcomia, acela era răzbunarea. Xanatos complotase pentru a ajunge momentul acela. Se folosise de VeerTa. Ştia că Qui-Gon va muri ştiind că nu reuşise să salveze toate acele nenumărate vieţi. Era cea mai dureroasă moarte pe care putea să o aranjeze Xanatos. Qui-Gon îl subestimase din nou pe Xanatos. Nu îşi dăduse seama că fostul său ucenic era tot un sclav al trecutului, la fel ca el. Nu, se corectă Qui-Gon. Propriul său trecut nu-l va mai ţine ostatic. Îl va lăsa pe Bandomeer.

Clat'Ha se ridică rigidă, de parcă nu ar fi putut respira acelaşi aer cu VeerTa.

— Unde este Xanatos acum? îl întrebă ea pe Qui-Gon.

— A scăpat, raportă Obi-Wan. Planurile sale erau deja aranjate; a crezut că va părăsi o planetă distrusă.

— Poate că se află la baza principală a Offworld, spuse VeerTa.

— Nimeni nu ştie unde este, spuse Clat'Ha clătinând din

cap dezgustată. Fii atentă, VeerTa. Tu vei plăti pentru crimele tale. Dar prietenul tău nu o va face.

— Ba da, spuse Qui-Gon încet, o va face.

Qui-Gon şi Obi-Wan se întoarseră în camera lor pentru a-şi aduna lucrurile. În câteva ore aveau să plece cu o navă de transport.

— Yoda are o altă misiune pentru noi, îi explică Qui-Gon lui Obi-Wan.

Noi – Obi-Wan simţi un fior la auzul cuvântului.

Qui-Gon rămase nemişcat, privind fix canapeaua de dormit. O bucată de hârtie fusese înfiptă în pernă cu o vibro-lamă. Obi-Wan traversă camera pentru a citi peste umărul lui Qui-Gon: *Dacă citeşti asta, presupun că te-am subestimat. Nu o voi mai face data viitoare. Mi-a plăcut aventura noastră împreună, Maestre. Sunt sigur că vei avea plăcerea să mă întâlneşti din nou*.

Obi-Wan nu putea citi trăsăturile Maestrului său. Îl testă cu Forţa, căutând valurile furiei lui Qui-Gon. Nu simţi nimic. Oare Qui-Gon îşi reţinea furia, protejându-l încă o dată pe Obi-Wan de emoţiile sale?

— Nu sunt supărat, Obi-Wan, spuse Qui-Gon. Xanatos a dispărut din mine. Acum este doar un alt duşman. Ura este a lui. Eu sunt pregătit să lupt împotriva răului pe care îl face. Poate că mă va ucide într-o zi, dar nu mă va mai răni niciodată. Qui-Gon se întoarse. Tu mi-ai arătat asta, în mină, când te-ai întins spre Forţă şi mi-ai arătat cum poate lumina să lupte întotdeauna cu întunericul. M-a părăsit furia. Până la urmă, m-ai învăţat ceva despre mine însumi. Şi când Padawanul îl învaţă la rândul său pe Maestru, parteneriatul este corect.

— Mi-ai spus Padawan în mină, spuse cu speranţă Obi-Wan.

— Ai fi murit pentru mine, spuse Qui-Gon. Curajul tău este extraordinar, chiar şi pentru un Jedi. Aş fi onorat să te accept ca Padawan al meu, Obi-Wan Kenobi.

Obi-Wan simţi căldura umplându-l. Nu simţi mândria pe care o credea că o va simţi auzind acele cuvinte. Dar Forţa se mişca în jurul lui şi simţea un profund sentiment de bun venit. Înghiţi în sec.

— Accept, Maestre Qui-Gon Jinn.

— Desigur, adăugă Qui-Gon, planul tău nu ar fi reuşit. Te-aş fi oprit să mori pentru mine.

— Nu ai fi putut, Maestre, răspunse Obi-Wan senin.

Schimbară o privire, pe jumătate provocatoare, pe jumătate distractivă. Forţa pulsa între ei. Amândoi priviră înainte la anii şi multe misiuni viitoare. Ştiau că vor dezbate asta de-a lungul acelor ani, chiar dacă amintirea planetei numită Bandomeer se va estompa. Va fi un dezacord prietenos între ei, o legătură între istorie şi încredere.

Zâmbiră în semn de recunoaştere. Gândul împărtăşit era unul dintre primii paşi ai legăturii între un Maestru şi Padawanul său. Îi anunţa că se aflau pe aceeaşi cale, împreună. Mergeau cu paşi mari spre un viitor făurit din trecutul lor comun.

Qui-Gon puse o mână pe umărul lui Obi-Wan şi o lăsă acolo.

— Ar fi bine să împachetăm, zise el încet. Avem un drum lung de străbătut.

SFÂRŞIT

Universul Star Wars
Anexe

ÎNCEPUTURI...

La început s-a numit Vechea Republică.

Nu a existat niciun document care să consemneze întemeierea Vechii Republici şi nici nu era necesar vreunul. Întemeietorii s-au estompat în pulberea istoriei. Ei au clădit singura comunitate galactică cunoscută vreodată care întotdeauna şi-a servit cetăţenii bine şi cu credinţă. Noi lumi i s-au alăturat odată cu trecerea secolelor pentru a împărtăşi conducerea sa benefică. Planete ce se aflau ele însele în primejdie datorită dezastrelor naturale sau izbucnirii unor revolte au putut să se îndrepte spre vecinii lor pentru a primi ajutor. Toate rasele, toate speciile inteligente, toate popoarele erau egale în faţa legii şi îşi trăiau viaţa cu drepturi care le garantau deopotrivă şansă şi libertate.

Vechea Republică s-a format pe temelia celor mai importante lumi ce existau la început, majoritatea fiind din centrul galaxiei... În vremea aceea au apărut şi primii Cavaleri Jedi. A fost o lungă perioadă de pace şi expansiune galactică determinată de inventarea şi progresul călătoriilor în hiperspaţiu. Păzitorii acestei Republici au fost Cavalerii Jedi, un Ordin viteaz şi neînfricat, numărând sute şi mii de membri ce a slujit la apărarea şi protecţia popoarelor Republicii.

Înţelepciunea, bravura şi puterea lor au devenit legendă. Trăgându-şi tăria comună de la Forţă, Cavalerii Jedi au menţinut pacea pe tot cuprinsul Galaxiei generaţii după generaţii şi au transmis mai departe crezul lor celor ce s-au dovedit deopotrivă capabili şi demni de cavalerism.

Prin strânsa ei coeziune Vechea Republică a devenit invulnerabilă faţă de orice atac dinafară. Nicio altă putere galactică cunoscută nu a îndrăznit o asemenea mişcare pentru că ea ar fi însemnat un eşec sigur. Cetăţenii Vechii Republici au putut dormi liniştiţi în paturile lor, aflaţi în siguranţă înăuntrul zidurilor lor politice.

Atacul a venit, totuşi. Dar, la fel ca în multe societăţi democratice, el nu a venit din partea unei forţe din afară, ci din interior. Decăderea a început pe măsură ce tot mai multe lumi s-au alăturat Vechii Republici. Oficialii locali au devenit susceptibili la influenţă şi mită, plecându-se cel mai adesea în faţa dorinţelor celor implicaţi în afaceri de comerţ interstelar. Senatul, slăbit de atâtea secole de pace şi mulţumire de sine, a devenit periculos de neglijent. Răsturnarea politică era inimaginabilă, dar inevitabilă.

SITH...

Un mare contigent dintre Cavalerii Jedi care fuseseră ademeniţi de partea întunecată a Forţei au fost expulzaţi din Vechea Republică. După ce au pribegit o vreme, ei au dat peste fiinţele umanoide cunoscute sub numele de Sith şi au adus această specie în stare de sclavie. Cei din partea întunecată au ajuns să fie cunoscuţi sub denumirea de Stăpâni ai Sith-ilor. Pentru următoarele câteva mii de ani imperiul lor avea să prospere şi să crească. În acest timp cavalerii Jedi decăzuţi începură de asemeni să facă experimente asupra supuşilor lor, convertind mulţi Sith în fanaticii războinici Massassi.

Naga Sadow a condus Imperiul Sith. El a văzut ocazia de a extinde Imperiul Sith şi a invadat Vechea Republică, însă armatele sale au fost înfrânte de forţele combinate ale flotei Vechii Republici şi ale Cavalerilor Jedi. Sadow cu o armată compusă din războinici Massassi a fugit spre marginile îndepărtate ale universului, oprindu-se în cele din urmă pe cea de-a patra lună a planetei Yavin. Aici dictatorul militar a început

să facă experimente asupra celor ce l-au urmat, transformându-i în fiare monstruoase. Aceasta a avut drept consecinţă Războiul Fiarelor de pe Sistemul Onderon. Maestrul Jedi Arca, Străjerul recent descoperitului Sistem Onderon trimise ucenicii săi Jedi pentru a pune capăt violentului Război al Fiarelor. Sub conducerea lui Ulic Qel-Droma, aceşti Jedi încearcă să aducă pacea pe Onderon, dar ei sunt permanent împiedicaţi de puterile răului ale Reginei Amanoa, o urmaşă a lui Naga Sadow. În cele din urmă conflictul vechi de secole se încheie odată cu sosirea Maestrului Arca, moartea Reginei Amanoa şi căsătoria Stăpânului Fiarelor Oron Kira cu Prinţesa Galia. Între timp, Cavalerul Jedi Exar Kun ce fusese instruit de Maestrul Jedi Vodo-Siosk Baas găseşte învăţătura interzisă a vechilor Sith. El imită căile demult decăzuţilor Sith şi le foloseşte pentru a crea o proprie filosofie a Codului Jedi. Cu aceste cunoştinţe Kun pune la cale o vastă şi puternică frăţie şi îşi arogă titlul de prim Stăpân întunecat al Sith. Kun şi alţi Stăpâni Sith preiau controlul asupra Galaxiei şi reînvie vechiul Imperiu Sith. Lor li se opun în mod violent sute de Cavaleri Jedi. Războiul Sith care urmează este un conflict teribil în care multe personaje istorice importante sunt ucise, inclusiv Maestrul Jedi Arca. Toţi Cavalerii Jedi se adună laolaltă pe luna-junglă într-un front unit contra cetăţii fortificate Sith construite de Exar Kun. Cavalerii Jedi aliaţi printr-o masivă lovitură nimicitoare distrug pe supravieţuitorii Massassi. La scurtă vreme după aceea Exar Kun este şi el ucis de Cavalerii Jedi. Spiritul său este surghiunit pe un tărâm al întunericului veşnic pe Yavin 4. Stăpânii Sith sunt înfrânţi şi nu se mai aude nimic despre ei până peste câteva secole, pe timpul războiului comerţului, pe Planeta Naboo.

IMPERIUL...

Un senator ambiţios şi lipsit de scrupule numit Palpatine s-a ridicat extrem de repede la putere, ajutat de către unii membri obscuri ai Senatului care începuseră să râvnească la mai multă influenţă şi autoritate. Promiţând că va face curăţenie în Galaxie şi va readuce Republica la strălucirea ei de odinioară, Palpatine a fost ales Preşedinte al Republicii şi s-a înconjurat cu acei oficiali lacomi şi avizi de putere care l-au sprijinit în ascensiunea sa. Ceea ce ei nu ştiau era că Palpatine îşi trăgea

puterea şi carisma de la partea întunecată a Forţei. El avea însă ambiţii mult mai mari decât i-ar fi îngăduit funcţia de Preşedinte, iar aceia care i-au netezit drumul spre înaltele sfere ale puterii politice se vor trezi curând înlăturaţi, întemniţaţi ori striviţi de mâna grea a lui Palpatine, în timp ce acesta îşi urmărea fără cruţare ţelul final. Din ordinul lui Palpatine, noul imperiu a început o cursă a înarmării cum nu a mai existat alta în istoria galactică. Imense nave cu o incredibilă putere de foc au sărit de pe planşeta de proiectare în existenţa reală parcă peste noapte. Progresul tehnologic ce a rezultat a determinat apariţia unei noi ştiinţe a războiului.

Sistemele din centrul galaxiei au fost primele care au căzut, guvernele lor planetare fiind înlăturate prin forţă, în timp ce legea marţială se extindea de la o lume la alta.

Sigur pe poziţia sa, înconjurat de un nucleu militar ce-i ştia de frică, Palpatine s-a autodeclarat Împărat. Pentru prima oară în nenumărate secole, lumile Vechii Republici s-au trezit conduse de un singur om. Toate drepturile personale au ajuns la cheremul capriciilor Împăratului, iar cele dintâi revolte împotriva lui Palpatine au fost înăbuşite aproape înainte de a izbucni. Cavalerii Jedi au fost vânaţi în mod sistematic şi executaţi sumar. Ei s-au văzut abandonaţi, trădaţi sau ucişi chiar de către aceia pe care îi apăraseră vreme îndelungată. Senatul marionetă ce fusese păstrat în funcţiune era permanent dezbinat, iar conducerea directă a fost încredinţată guvernatorilor regionali numiţi de Palpatine. Crearea unei arme teribile, una capabilă să distrugă o planetă întreagă cu un singură lovitură, a ţinut liderii îngroziţi ai fiecărei lumi sub ameninţarea anihilării. Steaua Morţii a fost ultimul cuvânt al lui Palpatine – asigurarea finală a puterii sale asupra miliardelor de fiinte pe care le conducea.

ALIANŢA REBELĂ...

Când imperiul lui Palpatine a ajuns la putere, un grup de cetăţeni de pe întreg cuprinsul galaxiei au început să se organizeze încet şi discret într-o Forţă Rebelă. Rebelii aveau un singur scop: distrugerea Imperiului şi întoarcerea la sistemul democratic din trecut. La început fără să ştie, acest grup curajos a avut aliaţi în Senat. Acei senatori planetari au înţeles pericolul

extrem reprezentat de ascensiunea rapidă la putere a lui Palpatine şi au pus la cale în secret răsturnarea lui printr-o mişcare de preemţiune care ar fi concentrat valul rezistenţei într-o forţă care să asigure libertatea tuturor locuitorilor Vechii Republici.

Senatorul Bail Organa din Alderaan şi senatoarea Mon Mohtma din Chandrila au pus la cale în secret un plan care, se spera, va împiedica drumul său spre Preşedinţia Senatului. Tentativa lor a eşuat deoarece ridicarea la putere deplină a lui Palpatine s-a produs literalmente peste noapte odată ce baza sa de politicieni corupţi a fost instalată. La o întâlnire în reşedinţa lui Organa în Casa Cantham din Oraşul Imperial, Mohtma a îndemnat la revoltă generală împotriva lui Palpatine şi a forţelor sale crescânde. Organa s-a opus, temându-se că o asemenea mişcare ar fi putut distruge nu numai pe Palpatine, dar şi întregul sistem de guvernare pe care ei luptau să-l salveze. Organa dedicase întreaga sa viaţă democraţiei Vechii Republici şi sistemului senatorial şi socotea că odată pusă în mişcare pentru a-l opri pe Palpatine anarhia nu va mai putea fi controlată.

Apoi o mică planetă din Sectorul Sern, lângă Lumile Centrale, a fost prima care a simţit urgia militară a lui Palpatine. Masacrul de la Ghorman a avut loc atunci când guvernatorul planetar ghormanez a refuzat să se încline în faţa lui Palpatine. Cetăţenii acestei lumi, sfidând o sporire Imperială a impozitelor au organizat un protest paşnic pe principalul port spaţial al planetei, blocând pistele de aterizare folosite de navele lui Palpatine. Zeci de persoane au fost ucise şi alte sute grav rănite când o navă militară condusă de Căpitanul (ulterior Marele Moff) Tarkin a aterizat intenţionat peste protestatari când venise să adune noile taxe. Acest eveniment a marcat moartea Vechii Republici şi în acel moment multe alte lumi au înţeles că sistemul democratic pe care îl cunoşteau s-a prăbuşit complet.

Bail Organa, îngrozit de o asemenea monstruozitate, a început să o ajute pe senatoarea Mohtma să deturneze fonduri şi arme în mâinile sufletelor curajoase care s-au unit în curând, formând celule de rezistenţă organizată. Încă şi mai important, poate, Organa şi mica sa grupare de simpatizanţi ai rebelilor din Senat au pus la dispoziţia liderilor rebeli informaţii strict secrete, permiţându-le să plănuiască lovituri prin surprindere împotriva

navelor şi trupelor Imperiale.

Multele grupuri izolate de rezistenţă împrăştiate în toată galaxia i-au pricinuit puţine griji lui Palpatine. Conducătorii lor erau săraci, iar forţele lor dezorganizate. Ei aveau puţine arme şi desigur nimic din ceea ce ar fi putut face faţă forţelor imperiale însărcinate cu eliminarea lor. Multe unităţi de rezistenţă au fost dispersate sau chiar nimicite, iar planeta lor a fost pusă sub legea marţială.

Implicarea senatoarei Mothma în Rebeliune a fost descoperită de poliţia secretă Imperială, dar înainte ca ea să fie prinsă, o informaţie dintr-o sursă amicală ajunsă la urechea lui Organa i-a permis să părăsească capitala imperială. Astfel ea a evitat capturarea şi dedicându-se cu totul distrugerii Imperiului a devenit Şeful Statului Major al Alianţei Rebele.

Lucrând la organizarea unei Alianţe a Planetelor Rebele, primul său succes a venit la o conferinţă secretă ţinută în sistemul Corellian. Întrucât Mohtma a arătat numeroşilor lideri ai grupurilor de rezistenţă dispersate cum o conducere centrală ar duce la îmbunătăţirea comunicaţiilor, la un acces mai mare la fonduri, aprovizionare şi armament cele trei grupuri principale de rezistenţă au căzut de acord să se unească într-un grup coerent. Acest Tratat Corellian a pus bazele Alianţei care în scurtă vreme şi-a sporit puterea graţie nou-formatei unităţi.

Declaraţia Rebeliunii, ratificată la aceeaşi conferinţă, l-a sfidat în mod făţiş pe Palpatine şi chiar i s-a adresat personal. Ea prevedea, între altele:

„Ai dezorganizat Senatul, vocea Poporului;

Ai instituit o politică flagrantă de rasism şi genocid împotriva popoarelor non-umane din galaxie.

Ai înlăturat conducătorii aleşi ai planetelor, înlocuindu-i cu Moff-i şi Guvernatori după bunul tău plac;

Ai mărit impozitele fără consimţământul celor impozitaţi;

Ai ucis şi întemniţat milioane de persoane fără a beneficia de un proces;

Ai extins armata dincolo de limitele necesare şi prudente, doar pentru unicul scop de a-i oprima pe supuşi;

Noi, Alianţa Rebelă, în numele şi cu autoritatea fiinţelor libere din galaxie declarăm în mod public şi solemn intenţiile noastre:

Să luptăm şi să ne opunem ţie şi forţelor tale prin orice mijloace care ne vor sta la îndemână;

Să refuzăm orice lege Imperială contrară drepturilor fiinţelor libere;

Să provocăm distrugerea ta şi distrugerea Imperiului Galactic;

Să eliberăm pentru totdeauna toate fiinţele din galaxie;

Pentru îndeplinirea acestor ţeluri noi punem chezăşie proprietăţile, onoarea şi vieţile noastre.”

Lumile de pe întinderea galaxiei s-au unit în lupta contra tiraniei lui Palpatine şi a Imperiului său. Divergenţele care existaseră cândva între rase şi specii au fost aruncate peste bord, deoarece dorinţa comună de libertate a devenit centrul de greutate al vieţilor lor. Piloţi spaţiali au străbătut distanţe interstelare, adeseori în mici nave de luptă, cu riscul de a fi detectaţi şi întemniţaţi de imperiali, în scopul de a se alătura Rebeliunii.

